

GENERÁLNA PROKURATÚRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY ŠTÚROVA 2, 812 85 BRATISLAVA 1

IV/3 Pz 77/22/1000-8

Bratislava, 28. novembra 2022

IV/3 Pz 78/22/1000-5

IV/3 Pz 79/22/1000-5

U z n e s e n i e

Generálny prokurátor Slovenskej republiky v trestnej veci obvinených doc. JUDr. A.A., CSc., JUDr. A.B., PaedDr. A.C. a Ing. A.D. za skutky právne kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, evidovanej na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/2 Gv 56/22/1000, o návrhoch obvinených doc. JUDr. A.A., CSc., z 09.08.2022, JUDr. A.B. z 09.08.2022, PaedDr. A.C. a Ing. A.D. z 11.08.2022 na zrušenie právoplatného uznesenia v prípravnom konaní podľa § 363 ods. 1, § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2, § 366 ods. 1, ods. 2, § 367 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, takto

r o z h o d o l :

Právoplatným uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky povereného výkonom funkcie zástupcu špeciálneho prokurátora z 03.08.2022 sp. zn. VII/2 Gv 56/22/1000-122, ktorým podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné sťažnosti obvinených doc. JUDr. A.A., CSc., JUDr. A.B., PaedDr. A.C. a Ing. A.D.,

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a v konaní, ktoré jeho vydaníu predchádzalo, v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 10, ods. 12, § 199 ods. 3, § 206 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku a v ustanoveniach § 296, § 326 ods. 1 písm. b), § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, **v neprospech obvineného:**

doc. JUDr. A.A., CSc., nar. xxx, trvale bytom xxx,

v ustanovení § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a v konaní, ktoré jeho vydaníu predchádzalo, v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 10, ods. 12, § 199 ods. 3, § 206 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku a v ustanoveniach § 296, § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, **v neprospech obvineného:**

JUDr. A.B., nar. xxx, trvale bytom xxx,

v ustanovení § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a v konaní, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 10, ods. 12, § 206 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku a v ustanovení § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, **v neprospech obvinených:**

PaedDr. A.C., nar. xxx, trvale bytom xxx,

Ing. A.D., nar. xxx, trvale bytom xxx.

Právoplatné uznesenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky povereného výkonom funkcie zástupcu špeciálneho prokurátora z 03.08.2022 sp. zn. VII/2 Gv 56/22/1000-122 **sa zrušuje.**

Zrušuje sa aj predchádzajúce konanie, a to právoplatné uznesenie vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Východ z 19.04.2022 sp. zn. PPZ-230/NKA-VY4-2021, v spojení s opravným uznesením vyšetrovateľa PZ z 20.04.2022 sp. zn. PPZ-230/NKA-VY4-2021, v časti, ktorou podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začal trestné stíhanie v bode 1/ za skutok právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie

1./ doc. JUDr. A.A., CSc., v skutku v bode 1/ tohto uznesenia za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, v skutku v bode 2/ tohto uznesenia za prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona a v skutku v bode 3/ tohto uznesenia za prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona;

2./ JUDr. A.B. v skutku v bode 1/ tohto uznesenia za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, v skutku v bode 2/ tohto uznesenia za zločin ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona a v skutku v bode 3/ tohto uznesenia za zločin ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona;

3./ Ing. A.D. v skutku v bode 2/ tohto uznesenia za zločin ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a)

Trestného zákona a v skutku v bode 3/ tohto uznesenia za zločin ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona;

4./ PaedDr. A.C. v skutku v bode 2/ tohto uznesenia za zločin ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona a v skutku v bode 3/ tohto uznesenia za zločin ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona.

Vyšetrovateľovi Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Východ, **sa prikazuje**, aby o veci znovu konal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Východ (ďalej aj „vyšetrovateľ PZ“) uznesením z 19.04.2022 sp. zn. PPZ-230/NKA-VY4-2021, v spojení s opravným uznesením vyšetrovateľa PZ z 20.04.2022 sp. zn. PPZ-230/NKA-VY4-2021, podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie

1./ doc. JUDr. A.A., CSc. (ďalej aj „obvinený A.A.“) v skutku v bode 1/ tohto uznesenia za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, v skutku v bode 2/ tohto uznesenia za prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona a v skutku v bode 3/ tohto uznesenia za prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona;

2./ JUDr. A.B. (ďalej aj „obvinený A.B.“) v skutku v bode 1/ tohto uznesenia za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, v skutku v bode 2/ tohto uznesenia za zločin ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona a v skutku v bode 3/ tohto uznesenia za zločin ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona;

3./ Ing. A.D. (ďalej aj „obvinený A.D.“) v skutku v bode 2/ tohto uznesenia za zločin ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona a v skutku v bode 3/ tohto uznesenia za zločin ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona;

4./ PaedDr. A.C. (ďalej aj „obvinený A.C.“) v skutku v bode 2/ tohto uznesenia za zločin ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona a v skutku v bode 3/ tohto uznesenia za zločin ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

skutok 1

obvinený A.A., zastávajúci od 04.04.2012 do 22.03.2018 funkciu predsedu vlády Slovenskej republiky (ďalej len „SR“), ako vysokopostavený verejný činiteľ výkonnej moci ústrednej štátnej správy SR, spolu s obvineným A.B., zastávajúcim od 04.04.2012 do 22.03.2018 funkciu ministra vnútra SR, ako vysokopostaveným verejným činiteľom výkonnej moci ústrednej štátnej správy SR, zosnovali na území SR od presne nezisteného obdobia zločineckú skupinu spolu s A.D., za súčinnosti s A.C. (t. č. už trestne stíhanými, resp. obžalovanými, v konaní vedenom pod ČVS:PPZ-331/NAKA-BA2-2020 (ďalej len „kauza Očistec“)) a spol., za čo bolo niektorým členom tejto zločineckej skupiny dňa 05.11.2020 už vznesené obvinenie vyšetrovateľom Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru (ďalej len „NAKA P PZ“) v kauze Očistec pre zločin „Založenie, zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny“ v zmysle ustanovenia § 296 Trestného zákona a iné, a to tým spôsobom, že na vysoké štátne funkcie, z pozície politickej moci, vopred pripraveným, dohodnutým a naplánovaným spôsobom dosadili ako verejných funkcionárov nimi vybrané a im lojálne osoby a to, okrem iných, v súčinnosti s A.D., minimálne PaedDr. A.C. do pozície prezidenta Policajného zboru SR (ďalej len „PZ“), JUDr. A.E. do pozície riaditeľa Kriminálneho úradu finančnej správy (ďalej len KÚFS), Ing. A.K. do pozície riaditeľa Národnej jednotky finančnej polície NAKA P PZ (ďalej len „NJFP“), zároveň obvinený A.B. ovplyvnil Ing. A.F., v tom čase zastávajúceho post ministra financií SR, aby tento dosadil pre obvineného A.B. lojálneho človeka, a to Ing. A.G. do pozície prezidenta Finančnej správy (ďalej len „FS“), po čom títo následne do nimi podriadených pozícií dosadzovali ďalšie im lojálne osoby vopred odsúhlasené obvineným A.A., obvineným A.B., ako aj A.D., cieľom obvinených A.A., A.B. a ďalších členov predmetnej zločineckej skupiny bolo, okrem iného, utajenie samotnej existencie zločineckej skupiny, ako aj utajenie páchania samotnej trestnej činnosti jej členmi, pričom niektorí jej členovia sú už toho času z konkrétnych trestných činov obžalovaní, prípadne odsúdení,

d'alším ich cieľom bolo tiež aj utajenie spáchania vlastných trestných činov a to, okrem iného aj zneužívania právomoci verejného činiteľa a ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva, pre ktoré sú A.A. a A.B. obvinení podľa bodu 2) a 3) tohto uznesenia, obvinení A.A. a A.B. v takto vzájomne prepojenom, koordinovanom a viacstranne výhodnom vzťahu s A.D. a ďalšími osobami obvinenými v kauze Očistec, ako aj ďalšími doposiaľ presne nestotožnenými osobami, tak už ako členovia zločineckej skupiny, ktorú predtým zosnovali páchali trestnú činnosť, podrobne popísanú v bode 2) a 3) uznesenia, a to aj za účelom zabezpečenia si osobných výhod ako aj výhod v politickom súboji pre stranu SMER-SD v rámci politického súboja a získania zvýhodnenia v ňom, a to použitím nedovolených prostriedkov a metód slúžiacich k získaniu informácií, ktoré diskreditujú politických oponentov, a teda ich cieľom bolo, aby došlo k vzájomne viacstranne výhodnému vzťahu, kde upevnenie a predĺženie politického vplyvu a moci strany SMER-SD by zároveň umožnilo ďalšie fungovanie tejto zločineckej skupiny,

skupina dosahovala svoje ciele prostredníctvom svojej výkonnej zložky, na ktorú vykonával rozhodujúci vplyv A.D., teda prostredníctvom jej členov, prípadne osôb pre ňu činných vo funkciách v PZ a FS minimálne:

A.C. do funkcie prezidenta Policajného zboru SR zastávajúcim v období od 15.05.2012 do 31.05.2018,

Mgr. A.H. do funkcie riaditeľa národnej protikorupčnej jednotky NAKA PPZ, ktorú zastával v období od 01.12.2012 do 19.04.2018 a predtým do funkcie riaditeľa odboru Západ Úradu boja proti korupcii PPZ (ďalej len „ÚBPK PPZ“), ktorú zastával v období od 20.08.2012 do 30.11.2012,

Mgr. A.I. do funkcie vedúceho oddelenia odhaľovania odboru Západ ÚBPK PPZ, v období od 17.08.2012 do 30.11.2012, v období od 01.12.2012 do 31.08.2013 do funkcie zástupcu riaditeľa odboru podpory riadenia NAKA PPZ a v období 01.09.2013 až 31.12.2016 do funkcie riaditeľa odboru podpory riadenia NAKA PPZ,

JUDr. A.J. do funkcie zástupcu riaditeľa národnej protikorupčnej jednotky NAKA PPZ v období od 15.01.2013 do 31.10.2015 a v období 01.11.2015 až 31.12.2018 do funkcie riaditeľa NAKA PPZ,

Ing. A.K. do funkcie riaditeľa expozitúry Stred národnej protikorupčnej jednotky NAKA PPZ v období od 01.12.2012 do 31.01.2014 a v období 01.02.2014 až 31.08.2019 do funkcie riaditeľa NJFP NAKA PPZ,

Mgr. A.L. do funkcie riaditeľa odboru podpory riadenia NAKA PPZ v období od 01.01.2017 do 31.08.2017 a v období od 01.09.2017 do 28.02.2019 do funkcie riaditeľa finančnej spravodajskej jednotky NAKA PPZ,

Mgr. A.U. do funkcie zástupcu riaditeľa NJFP NAKA PPZ v období od 01.02.2017 do 30.09.2019,

Ing. A.M. do funkcie vedúceho oddelenia finančnej polície odboru Západ Úradu boja proti organizovanej kriminalite PPZ v období od 01.09.2012 do 30.11.2012 a v období od 01.12.2012 do 30.09.2019 do funkcie zástupcu riaditeľa expozitúry Západ NJFP NAKA PPZ,

JUDr. A.E. do funkcie riaditeľa KÚFS v období od 15.09.2014 do 02.06.2020 a

Ing. A.G. do funkcie prezidenta Finančnej správy od 09.05.2012 do 01.10.2018, ktorí páchali trestnú činnosť aj mimo záujmov obvinených A.A. a A.B., najmä pre svoj vlastný finančný prospech,

členovia tejto zločineckej skupiny tak týmto spôsobom, vo viacstranne výhodnej spolupráci a vzájomnou si ochranou a výpomocou, vykonávali svoju činnosť koordinovane a plánovane, pričom nižšie postavení členovia v skupine plnili úlohy zadané vyššie postavenými členmi, pričom spravidla využívali ako výkonnú zložku príslušníkov NAKA P PZ a Finančnej správy, ktorá v rámci záujmov obvinených A.A. a A.B. vykonávala pre nich najmä činnosti spočívajúce:

- v neoprávnenom získavaní informácií o obchodnej činnosti rôznych právnických osôb v súvislosti minimálne s osobami v tej dobe činného prezidenta SR Ing. A.N. a politického oponenta Mgr. A.O., ako aj iných osôb, a to predovšetkým informácií a podkladov obsahujúcich, okrem iného aj daňové tajomstvo;

- v neoprávnenom listrovaní v informačných systémoch Ministerstva vnútra SR (ďalej len MV SR), FS a iných doposiaľ presne nezistených systémoch, a následnom zhromažďovaní týchto zabezpečených informácií a v neoprávnenom získavaní informácií o súkromnom a pracovnom živote rôznych fyzických osôb za účelom vytvorenia vhodných podmienok pre ďalšie účelové neobjektívne posúdenie a zabezpečenie dôkazov pri realizácii trestných konaní vedených na NAKA P PZ, v súvislosti minimálne s osobou v tej dobe činného prezidenta SR Ing. A.N., politického oponenta Mgr. A.O., Mgr. A.V., JUDr. A.P. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry JUDr. A.R., ako aj iných osôb, podľa potrieb a politických záujmov obvineného A.A. a obvineného A.B., resp. im blízkych a spriaznených osôb, ktoré mali na výsledku trestného konania osobný, politický alebo iný záujem;

- v informovaní o tom, v akom štádiu sa nachádzajú konkrétne konania, a to minimálne vo vzťahu k vtedy činnému prezidentovi SR Ing. A.N. a v tom čase opozičnému politikovi Mgr. A.O., na NAKA P PZ a FS, za účelom ich následnej medializácie prostredníctvom masovokomunikačných prostriedkov a v zhromažďovaní informácií z týchto trestných konaní, a to hlavne za účelom získavania informácií na zabezpečenie podkladov z týchto konaní a ich spracovanie do podoby vykonštruovaných dôkazov, zhromažďovaní vykonštruovaných dôkazov a skreslených informácií slúžiacich na diskreditáciu ich politických oponentov a iných osôb poukazujúcich na páchanie trestnej činnosti členov predmetnej zločineckej skupiny, na základe čoho následne za účelom, ako utajenia samotnej existencie tejto zločineckej skupiny, tak utajenia páchania trestnej činnosti jej členmi, v rámci viacstranne výhodného vzťahu, týmto spôsobom vytvárali verejný a mediálny tlak prostredníctvom masovokomunikačných prostriedkov, ktorý obvinený A.A. a obvinený A.B., pod zámienkou svojich legálnych aktivít, za spolupráce ďalších doposiaľ presne nestotožnených osôb, využili na ovplyvnenie verejnej mienky a vytváranie povedomia verejnosti o ich bezúhonnosti a presvedčenia verejnosti o páchaní trestnej činnosti ich politických oponentov a iných osôb poukazujúcich na trestnú činnosť páchanú členmi predmetnej zločineckej skupiny, ako aj sekundárne obvineného A.A. a A.B.;

obvinený A.A., zastávajúci od 04.04.2012 do 22.03.2018 funkciu predsedu vlády SR, ako vysokopostavený verejný činiteľ výkonnej moci ústrednej štátnej správy SR a zároveň člen ním zosnovanej zločineckej skupiny minimálne od roku 2015, pred voľbami do Národnej rady SR konajúcimi sa v mesiaci marec roku 2016, mediálne zverejšťoval rôzne informácie podliehajúce daňovému tajomstvu v zmysle § 11 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní v znení neskorších predpisov, za účelom osobnej a politickej diskreditácie jeho politického oponenta Mgr. A.O., s ním spojeným daňovým deliktom v tej postupnosti, že

tieto informácie najprv zhromaždil, uložením pokynov nad rámec svojich oprávnení vyplývajúcich z ust. § 1 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a o organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov, prostredníctvom svojho vtedajšieho hovorcu A.S., nar. xxx, pre vlastné osobné a politické potreby a na jeho priamy pokyn, ktoré A.S. zabezpečil od im spriaznených a politicky dosadených osôb minimálne z FS a to najmenej od Ing. A.G., ktorý v tej dobe zastával funkciu prezidenta FS, a Ing. A.T., ktorý v tej dobe zastával funkciu generálneho riaditeľa sekcie daňovej a colnej Finančného riaditeľstva SR,

A.S. taktiež Ing. A.G. požiadal pre obvineného A.A. aj o vypracovanie podrobnej analýzy k daňovému deliktu spoločnosti P.R. ktorej konateľom bol v minulosti Mgr. A.O. do takej podoby, aby túto analýzu mohol obvinený A.A. následne mediálne využiť na verejnú diskreditáciu Mgr. A.O.,

tieto kompromitujúce materiály, následne už vypracované v podobe pre mediálne využitie, s dôrazom na pomenovanie podstaty daňového deliktu a jeho využitie v mediálnej politickej kampani tak spôsobom, aby bolo nespochybniteľné, že Mgr. A.O. je daňový podvodník, odovzdal Ing. A.G. osobne A.S. v jeho kancelárii na Úrade vlády SR, pre ďalšiu potrebu obvineného A.A. ešte pred jeho osobným verejným vyjadrením, následne sa stretli v trojici obvinený A.A., A.S. a A.G., kde A.S. obvineného A.A., za prítomnosti Ing. A.G., informoval o výsledkoch tejto analýzy a o možnostiach jej využitia pre mediálnu diskreditáciu A.O.,

zároveň dvaja iní členovia zločineckej skupiny uvedenej v bode 1) uznesenia a trestne stíhanej vo veci kauzy Očistec, konkrétne obvinený A.D. a obvinený A.C. v presne nezistený deň v lete roku 2015 zadali požiadavku JUDr. A.E., aby zistil skutočnosti, ktoré zakladali podozrenie z daňových trestných činov u Mgr. A.O. s tým, že toto majú od vedenia politickej strany SMER-SD a komunikovali túto požiadavku opakovane s obvineným A.A. a obvineným A.B., následne A.E. zistil časť informácií ohľadne daňových záležitostí Mgr. A.O. a spoločnosti P.S., po zhromaždení informácií zabezpečených JUDr. A.E. a Ing. A.G. cestou Ing. A.T. sa v nezistený deň v roku 2015, v kancelárii v tej dobe činného ministra vnútra SR, t. č. obvineného A.B., uskutočnilo stretnutie ktorého sa zúčastnili JUDr. A.E., v tej dobe činný prezident PZ obvinený A.C. a obvinený A.D., za účelom vysvetlenia časovej snímky k osobe Mgr. A.O. vo vzťahu k zhromaždeným materiálom za účelom jeho diskreditácie, kde došlo k požiadavke od obvineného A.B. „dajme dokopy ešte nejaké informácie“, kde mu bolo zo strany obvineného A.D. odpovedané že „toto sú dostatočné informácie pre ten účel, na ktorý to chceli“,

po týchto udalostiach bolo dňa 05.02.2016 vydané verejné vyhlásenie obvineným A.A., ktoré je podrobne zachytené minimálne aj v internetovom odkaze A.A.: A.O. je daňový podvodník, prepral cez biele kone 122 miliónov (teraz.sk), v ktorom sa okrem iného obvinený A.A., vyjadruje priamo k politickému oponentovi politickej strany SMER-SD, a to osobe Mgr. A.O., a to najmä k jeho podnikateľskej činnosti, kde detailne popisuje ním získané a zhromaždené materiály, týkajúce sa podozrenia z daňovej trestnej činnosti spojenej so spoločnosťou P.R., pričom v postupnom slede uvádza konkrétne konanie, mená a sumy finančných prostriedkov a následne predkladá novinárom, ako ním získaný dôkaz fotokópie zmluvy o predaji podniku, úradného záznamu a zápisnice o ústnom pojednávaní z Daňového úradu v Trnave s výpoveďou osoby A.Z., obvinený A.A. tiež v tomto vyjadrení číta konkrétne informácie z daňového konania s osobou Mgr. A.O. a detailne popisuje v dokumentoch zachytené informácie, pričom tieto informácie sú daňovým tajomstvom podľa § 11 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní v znení neskorších predpisov,

skutok 3

obvinený A.D. a obvinený A.C. v presne nezistený deň, na prelome jari a leta roku 2017 požiadali v rodinnom dome v xxx, čo je bydlisko obvineného A.D., ako členovia zločineckej skupiny uvedenej v bode 1) uznesenia a trestne stíhanej vo veci kauzy Očistec JUDr. A.E. vtedajšieho riaditeľa KÚFS o pomoc pri zbieraní informácií týkajúcich sa podozrení z daňových trestných činov vtedajšieho prezidenta SR Ing. A.N. s tým, že už pri tomto stretnutí mal obvinený A.C. k dispozícii nejaké podklady z trestných konaní týchto vecí, a to na základe žiadosti od obvineného A.A., ktorý mal s Ing. A.N. osobné aj politické spory, v následnosti na túto požiadavku, v presne nezistený čas, sa začiatkom leta 2017 stretli obvinený A.D., obvinený A.C. a JUDr. A.E. v hoteli K.Z. v xxx, kde A.C. odovzdal JUDr. A.E. rešerš výstupu konaní finančnej správy voči spoločnosti K.G., s.r.o., s analýzou podozrení zo spáchania daňových trestných činov v súvislosti s prezidentskou kampaňou Ing. A.N., tieto materiály obsahujúce daňové tajomstvo podľa § 11 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní v znení neskorších predpisov po ich zabezpečení následne odovzdal obvinený A.D. minimálne v časti výsledkov a nálezov z daňových kontrol týkajúcich sa spoločnosti K.G. za účelom ich zverejnenia A.W., nar. xxx obvinenému v inom, priamo súvisiacom trestnom konaní, z prečinu ohrozenie obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva v zmysle § 20 Trestného zákona, vedenom na NAKA P PZ odbor Bratislava pod ČVS:PPZ-320/NKA-BA3-2019, ktorý následne požiadaval o rozposlanie týchto zhromaždených materiálov ďalšiu obvinenú osobu v tej istej trestnej veci, a to Ing. A.X., ktorý ich na jeho žiadosť rozposlal v dňoch 11.09.2017, 14.09.2017 a 19.09.2017 pre rôzne verejne prístupné médiá, z ním konšpiratívnym spôsobom vytvorených emailových adries yegor223@protonmail.com a yegor223@yandex.ua, konkrétnym koncovým príjemcom, podľa vopred pripraveného zoznamu zostaveného obvineným A.D., ktorého v tejto veci usmerňoval a urgoval obvinený A.B., a to najmenej na e-mailové

adresy pravda@pravda.sk, redakcia@dennikin.sk, monika.todova@gmail.com, spravodaistvo@sme.sk, z ktorých boli mediálne tieto kompromitujúce informácie ďalej zverejňované,

v nadväznosti na tieto udalosti inicioval v presne nezistený deň, na jeseň roku 2017 obvinený A.B., v tom čase zastávajúci funkciu ministra vnútra SR, stretnutie na Úrade vlády SR, na ktoré zavola Ing. A.G. s tým, aby prišiel k „šéfovi“, čím myslel obvineného A.A., vtedajšieho predsedu vlády SR a zobral so sebou aj „xxx“, čím myslel JUDr. A.E., na tomto stretnutí obvinený A.A., za účasti obvineného A.B. a, nad rámec svojich oprávnení vyplývajúcich z ust. § 1 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a o organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov, požadoval od JUDr. A.E. a Ing. A.G. ďalšie informácie o daňových deliktoch spoločnosti K.G., s.r.o. a vtedy činného prezidenta SR Ing. A.N., o dodávateľoch spoločnosti K.G. o predmete zdanieľných plnení, obdobné otázky kládol aj obvinený A.B., pričom tieto informácie poskytoval najmä JUDr. A.E., následne krátko po tomto stretnutí sa uskutočnilo druhé stretnutie na Úrade vlády SR, ktoré opäť inicioval obvinený A.B., a ktorého sa zúčastnili, okrem neho aj obvinený A.A., obvinený A.C., obvinený A.D. a A.G., na ktorom si dohadovali ďalšie kroky smerom k diskreditácii Ing. A.N. na základe už získaných údajov daňového tajomstva (ďalej aj „uznesenie o vznesení obvinenia“).

Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podali obvinení sťažnosti, a to obvinený A.A. prostredníctvom zvolených obhajcov JUDr. Svetozára Chabadu a JUDr. Davida Lindtnera, obvinený A.B. priamo do zápisnice o svojom výsluchu, ktorú následne doplnil (odôvodnil) prostredníctvom zvolených obhajcov JUDr. Milana Cíbika a JUDr. Davida Lindtnera, obvinený A.D. priamo do zápisnice o svojom výsluchu a aj prostredníctvom zvolených obhajcov JUDr. Michala Mandzáka a Mgr. Alexandry Kokavcovej a obvinený A.C. prostredníctvom zvolených obhajcov JUDr. Michala Mandzáka a Mgr. Alexandry Kokavcovej. Podané sťažnosti obvinených prokurátor poverený výkonom funkcie zástupcu špeciálneho prokurátora (ďalej len „prokurátor“) uznesením z 03.08.2022 sp. zn. VII/2 Gv 56/22/1000-122 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol (ďalej len „uznesenie o zamietnutí sťažností“).

Uznesenie o vznesení obvinenia v spojení s uznesením o zamietnutí sťažnosti nadobudlo právoplatnosť 03.08.2022.

Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky bol 09.08.2022 osobne doručený návrh obvineného A.A. z 09.08.2022, podaný v zastúpení obhajcom JUDr. Davidom Lindtnerom, KALLAN Legal, s. r. o., a obhajcom JUDr. Svetozárom Chabadom (ďalej aj „Návrh A.A.“ alebo aj spoločné označenie „Návrhy“) a návrh obvineného A.B. z 09.08.2022, podaný v zastúpení advokátskou kanceláriou KALLAN Legal, s. r. o., zastúpená JUDr. Davidom Lindtnerom, advokátom a konateľom a advokátskou kanceláriou Cívik Legal, s. r. o, zastúpená JUDr. Milanom Cívikom, advokátom a konateľom (ďalej aj „Návrh A.B.“ alebo aj spoločné označenie „Návrhy“), v ktorých

žiadajú zrušiť ako nezákonné napadnuté právoplatné uznesenie o vznesení obvinenia v spojení s uznesením o zamietnutí sťažnosti.

Návrhy, ktoré sú v relevantných dôvodoch zhodné, odôvodnili najmä troma ťažiskovými námietkami vo vzťahu k nezákonnosti napadnutého uznesenia o vznesení obvinenia, a to (i) nezákonnosťou konania, ktoré predchádzalo vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia, (ii) nerešpektovaním zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci a zásady voľného hodnotenia dôkazov a (iii) absenciou obligatórnych znakov skutkových podstat stíhaných trestných činov, ktoré podrobne zdôvodnili v Návrhoch. V závere Návrhov zároveň poukázali na nezákonný postup, keď o sťažnostiach proti uzneseniu o vznesení obvinenia rozhodol prokurátor, o námietke zaujatosti ktorého nebolo do dňa rozhodnutia o sťažnostiach rozhodnuté.

Vzhľadom na dôvody podrobne uvedené v Návrhoch obvinení A.A. a A.B. navrhli zrušiť právoplatné uznesenie o vznesení obvinenia v spojení s uznesením o zamietnutí sťažnosti postupom podľa § 363 ods. 1 a nasledujúcich Trestného poriadku.

Návrhy následne doplnili podaním z 12.10.2022, ktorého prílohou boli zápisnice o výsluchoch obvinených A.A., A.B., A.C. a A.D..

Dňa 12.08.2022 bol Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky osobne doručený spoločný návrh obvinených A.D. a A.C. z 11.08.2022, podaný v zastúpení obhajcom JUDr. Martinom Pohovejom, v ktorom žiadajú zrušiť ako nezákonné napadnuté právoplatné uznesenie o vznesení obvinenia v spojení s uznesením o zamietnutí sťažnosti (ďalej aj „Spoločný návrh“).

Spoločný návrh odôvodnili najmä porušením práva na obhajobu tým, že rozhodovaciu právomoc v prípade rozhodovania o ich sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia vykonával prokurátor JUDr. Ladislav Masár, ktorý nespĺňa požiadavku objektívneho a nestranného rozhodovania z dôvodov uvedených v podanej námietke zaujatosti z 26.07.2022, o ktorej prokurátor JUDr. Ladislav Masár nekonal a rovnako nekonal ani o námietke porušenia čl. 4 ods. 1 Smernice 2016/343/EU. Týmto postupom prokurátora došlo k podstatnému porušeniu práva na obhajobu v konaní predchádzajúcom rozhodnutiu o sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

Podstatným zásahom do efektívneho výkonu práva na obhajobu je aj absencia legitímneho dôvodu, pre ktorý im je odopieraný prístup k dôkazom, predovšetkým k listinám zo súvisiacich trestných vecí Mgr. A.O. a Ing. A.N., pričom ani prokurátor v uznesení o zamietnutí sťažnosti neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré by v záujme riadneho odôvodnenia sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia nemali mať možnosť oboznámiť sa s predmetnými dôkazmi.

V ďalšej časti Spoločného návrhu obvinení namietajú použitie dôkazov – obrazovozvukových záznamov z akcie „Bombardér“, získaných na základe uznesenia

o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku zo 04.01.2020 sp. zn. PPZ-326/NKA-ZA1-2020, ktoré bolo uznesením prokurátora Krajskej prokuratúry Nitra zo 16.11.2021 sp. zn. Kv 104/21/4400-9 podľa § 230 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného poriadku zrušené. Z týchto nezákonných dôkazov vychádzal prokurátor pri ustálení naplnenia zákonných znakov zločinu podľa § 296 Trestného zákona.

Vzhľadom na dôvody podrobne uvedené v Spoločnom návrhu obvinení A.D. a A.C. navrhli zrušiť právoplatné uznesenie o vznesení obvinenia v spojení s uznesením o zamietnutí sťažnosti postupom podľa § 363 ods. 1 a nasledujúcich Trestného poriadku.

Pre potreby vybavenia Návrhov obvinených A.A., A.B., A.D. a A.C. bol Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky predložený na vec sa vzťahujúci spisový materiál, a to vyšetrovací spis Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Západ sp. zn. PPZ-230/NKA-VY4-2021.

Návrhy obvinených boli podané oprávnenými osobami podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku a v zákonnej lehote troch mesiacov ustanovenej § 364 ods. 1 Trestného poriadku, preto boli splnené procesné podmienky na preskúmanie zákonnosti namietaných uznesení orgánov prípravného konania.

Preskúmaním veci som zistil, že právoplatným uznesením o vznesení obvinenia v spojení s uznesením o zamietnutí sťažnosti ako aj konaním, ktoré ich vydaniu predchádzalo, vrátane uznesenia vyšetrovateľa PZ z 19.04.2022 sp. zn. PPZ-230/NKA-VY4-2021 v časti, ktorou podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začal trestné stíhanie v bode 1/ za skutok právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 10, ods. 12, § 193 ods. 1 písm. c), § 199 ods. 3, § 206 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku a v ustanoveniach § 296, § 326 ods. 1 písm. b), § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, a to v neprospech obvinených.

Podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku generálny prokurátor zruší právoplatné rozhodnutie prokurátora alebo policajta, ak takým rozhodnutím alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon.

Podľa § 364 ods. 1 Trestného poriadku návrh na postup podľa § 363 ods. 1 môžu podať do troch mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia

- a) obvinený vo svoj prospech,
- b) v prospech obvineného osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie,
- c) poškodený v neprospech obvineného,
- d) zúčastnená osoba.

Podľa § 364 ods. 2 Trestného poriadku generálny prokurátor môže rozhodnúť podľa § 363 ods. 1 aj bez návrhu podľa odseku 1, a to v prospech alebo v neprospech obvineného, pritom nie je viazaný návrhom podaným podľa odseku 1.

Podľa § 364 ods. 3 Trestného poriadku generálny prokurátor môže zrušiť rozhodnutie podľa § 363 ods. 1 do šiestich mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 366 ods. 1 Trestného poriadku, ak generálny prokurátor zistí, že zákon bol porušený, vysloví uznesením, že napadnutým rozhodnutím alebo jeho časťou, alebo v konaní, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, bol porušený zákon v prospech alebo v neprospech obvineného.

Podľa § 366 ods. 2 Trestného poriadku, ak bol zákon porušený, generálny prokurátor súčasne s výrokom podľa odseku 1 zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, prípadne aj chybné konanie, ktoré mu predchádzalo. Ak je nezákonný len niektorý výrok rozhodnutia a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší len tento výrok. Zruší aj ďalšie rozhodnutia policajta a prokurátora, ktoré na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujú, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 367 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo jeho časti generálny prokurátor prikáže orgánu, o ktorého rozhodnutie spravidla ide, aby o veci znovu konal a rozhodol.

Podľa § 367 ods. 3 Trestného poriadku orgán, ktorému vec bola prikázaná, je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie generálny prokurátor nariadil, a je viazaný jeho právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil, okrem ak sa zmenili skutkové alebo právne okolnosti, z ktorých právny názor generálneho prokurátora vychádzal.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje Trestný poriadok.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia

založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 199 ods. 3 Trestného poriadku uznesenie o začatí trestného stíhania musí obsahovať opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za akých k nemu došlo, o aký trestný čin v tomto skutku ide, a to jeho zákonným pomenovaním a uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona. Uznesenie neobsahuje odôvodnenie.

Podľa § 206 ods.1 veta prvá Trestného poriadku ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi a ak je obvineným súdny exekútor, notár, znalec, tlmočník alebo prekladateľ, aj ministrom spravodlivosti, a ak je obvineným advokát, aj Slovenskej advokátskej komore; o tomto úkone upovedomí bez meškania oznamovateľa a poškodeného.

Podľa § 206 ods. 3 Trestného poriadku uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie obvinenia.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona trestného činu ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva sa dopustí, kto vyzvedá obchodné tajomstvo, bankové tajomstvo, poštové tajomstvo, telekomunikačné tajomstvo alebo daňové tajomstvo v úmysle vyzradiť ho nepovolanej osobe alebo kto také tajomstvo nepovolanej osobe úmyselne vyzradí a taký čin spácha ako člen nebezpečného zoskupenia.

Podľa § 141 písm. a) Trestného zákona nebezpečným zoskupením sa rozumie zločinecká skupina.

Podľa § 296 Trestného zákona trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny sa dopustí, kto založí alebo zosnuje zločineckú skupinu, je jej členom, je pre ňu činný alebo ju podporuje.

Podľa § 326 ods. 1 písm. b) Trestného zákona trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa sa dopustí verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech prekročí svoju právomoc.

Podľa § 128 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou. Verejným činiteľom je aj sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo funkcionár alebo iný zodpovedný pracovník orgánu činného v trestnom konaní iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie, ak na území Slovenskej republiky vykonáva úkony trestného konania takého štátu alebo orgánu; pre jeho ochranu sa podľa ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby úkony trestného konania vykonával v súlade s medzinárodnou zmluvou alebo so súhlasom orgánov Slovenskej republiky.

Týmito ustanoveniami Trestného poriadku a Trestného zákona sa vyšetrovateľ PZ a prokurátor v predmetnej trestnej veci dôsledne neriadili.

V prvom rade je potrebné vysporiadať sa s námietkami obhajoby o nezákonnosti postupu v súvislosti s rozhodovaním o sťažnostiach obvinených proti uzneseniu o vznesení obvinenia, o ktorých mal podľa obhajoby rozhodnúť prokurátor, o námietke zaujatosti ktorého nebolo do dňa rozhodnutia o sťažnostiach rozhodnuté.

Uvedené námietky považujem za nedôvodné, nakoľko podanie obvinených A.A. a A.B. z 27.07.2022, označené ako „Námietka zaujatosti v zmysle § 31 ods. 1, 5 Tr. por. proti prokurátorovi ÚŠP GP SR JUDr. Ladislavovi Masárovi (i) pre jeho pomer k trestnej veci vedenej na ÚŠP pod sp. zn. VII/2 Gv 56/22/1000 a na NAKA pod ČVS:PPZ-230/NKA-VY4-2021, (ii) pre jeho pomer k osobe obhajcu obvinených JUDr. Davidovi Lindtnerovi, ako aj (iii) pre porušenie čl. 4 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 zo dňa 09.03.2016 o posilnení určitých aspektov

prezumpcie nevinoty a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní“, bolo vybavené upovedomením prokurátora podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku z 01.08.2022 sp. zn. VII/2 Gv 56/22/1000-119, v ktorom sa náležite a vecne správne vysporiadalo s predmetným podaním, ktoré podľa obsahu (§ 62 ods. 1 Trestného poriadku) nespĺňalo náležitosti námietky zaujatosti uvedenej v § 31 ods. 1 Trestného poriadku (pomer k prejednávanej veci alebo k osobám taxatívne uvedeným v predmetnom zákonom ustanovení).

Zároveň je potrebné dodať, že z čiastočne rovnakých dôvodov obvinený A.A. namietal zaujatosť JUDr. Ladislava Masára aj podaním z 22.04.2022 označeným ako „Námietka zaujatosti voči zástupcovi špeciálneho prokurátora JUDr. Ladislavovi Masárovi a prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry“, doplneným podaním z 27.04.2022, ktoré boli s poukazom na ustanovenie § 62 ods. 1 Trestného poriadku posúdené ako žiadosť o odňatie a prikázanie veci, nie ako námietka zaujatosti voči JUDr. Ladislavovi Masárovi, o ktorej bolo následne rozhodnuté príkazom generálneho prokurátora Slovenskej republiky zo 04.05.2022 sp. zn. IV/1 GPt 302/22/1000-8.

Rovnako aj podanie obvinených A.C. a A.D. z 26.07.2022, adresované JUDr. Ladislavovi Masárovi, poverenému zástupcovi špeciálneho prokurátora, ktorého obsahom bolo aj podanie námietky zaujatosti podľa § 31 ods. 1, ods. 5 Trestného poriadku proti osobe prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky JUDr. Ladislavovi Masárovi, následne odôvodnené podaním z 27.07.2022 (i) pre jeho postup ako predsedu disciplinárnej komisie v disciplinárnom konaní sp. zn. 1Dk 1/2018, vedenej proti JUDr. A.R., z čoho vyplýva jeho pomer k trestnej veci, (ii) pre jeho bližšie nešpecifikované výroky počas konania v Národnej rade Slovenskej republiky, ktorými mal prezentovať doc. JUDr. A.A., CSc., už ako vinného a hodnotiť dôkaznú situáciu ako jednoznačnú a pre jeho bližšie nešpecifikované verejné vyhlásenie pre Denník N z 26.04.2022, bolo vybavené upovedomením prokurátora podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku z 01.08.2022 sp. zn. VII/2 Gv 56/22/1000-118, v ktorom sa náležite a vecne správne vysporiadalo s predmetným podaním, ktoré podľa obsahu (§ 62 ods. 1 Trestného poriadku) nespĺňalo náležitosti námietky zaujatosti uvedenej v § 31 ods. 1 Trestného poriadku (pomer k prejednávanej veci alebo k osobám taxatívne uvedeným v predmetnom zákonom ustanovení).

Pokiaľ ide o námietku obvinených A.A. a A.B. o nezákonnosti konania, ktoré predchádzalo vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia, týkajúcu sa operatívneho rozpracovania časti tvrdení uvedených obvineným A.G. v zápisnici o výsluchu obvineného z 30.06.2021 sp. zn. PPZ-331/NKA-BA2-2020, pri ktorom analýzou súvisiacich písomností (úradných záznamov) vyplynulo podozrenie z inscenácie a manipulácie právne významných skutočností, poukazujem na ustanovenie § 199 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého policajt postupuje primerane podľa odseku 1 (začne trestné stíhanie), ak sa o skutočnostiach odôvodňujúcich začatie trestného stíhania dozvie inak ako z trestného oznámenia.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že trestné stíhanie možno začať aj v prípade, ak sa policajt o skutočnostiach odôvodňujúcich začatie trestného stíhania dozvie „inak“ ako z trestného oznámenia.

Skutočnosti zistené „inak“ sú teda skutočnosti alebo informácie zistené (dôkazne využiteľnými) postupmi podľa Trestného poriadku (procesný postup) alebo podľa osobitného zákona (mimoprocesný postup) pred začatím trestného stíhania.

Iný zdroj v zmysle ustanovenia § 199 ods. 2 Trestného poriadku („inak“) nie je legálne definovaný, predovšetkým však pôjde o skutočnosti zistené v rámci činnosti polície a prokuratúry, poprípade zistené z verejne dostupných zdrojov, pre ktoré je ale charakteristická mimodôkazná povaha takto získanej informácie, na podklade ktorej sa o kritických skutkových okolnostiach bude ďalej konať už procesne, teda budú sa dokazovať s pozitívnym alebo negatívnym výsledkom (stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 47/2019).

V kontexte uvedeného platí, že pri začatí trestného stíhania je v rovnocennej pozícii tak zistenie relevantnej skutočnosti z trestného oznámenia ako aj jej zistenie „inak“, teda jej zistenie mimodôkazne (z verejne dostupných zdrojov), ale aj dôkazné zistenie dotknutej skutočnosti postupom podľa Trestného poriadku pred začatím trestného stíhania (najmä zaisťovacie inštitúty upravené ustanoveniami § 89 a nasl. Trestného poriadku), ktoré je použiteľné aj pri neskoršom rozhodovaní vo veci samej, alebo mimoprocesným postupom podľa osobitného zákona (napr. podľa zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (zákon o ochrane pred odpočúvaním)).

V danom prípade bolo trestné stíhanie začaté jednak na podklade tzv. mimoprocesného prostriedku (podnetu), ktorým bol Realizačný návrh na začatie trestného stíhania zo 04.10.2021 sp. zn. PPZ-NKA-OV-1005-010/2021-PZ (ďalej len „realizačný návrh“), ako aj na podklade trestného oznámenia Ing. A.N. zo 07.10.2021, následne vykonaných výsluchov osôb postupom podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku, a to JUDr. A.E., Ing. A.G., Ing. A.K., Ing. A.T. a A.W. a zabezpečených písomných podkladov – relevantných častí vyšetrovacích spisov z trestných konaní vedených pod sp. zn.: PPZ-331/NKA-BA2-2020 (akcia Očistec), PPZ-326/NKA-ZA1-2020 (akcia Bombardér), PPZ-321/NKA-ZA2-2021 (trestná vec obvineného Mgr. A.Y.), PPZ-320/NKA-BA3-2019 (trestná vec obvinených A.W. a Ing. A.X.), PPZ-392/NKA-ZA2-2019 (akcia Fatima), ktoré vyšetrovateľ PZ popisuje v odôvodnení uznesenia o vznesení obvinenia.

Z realizačného návrhu a jeho príloh je zrejmé, že tzv. operatívne preverovanie vykonávané podľa Nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 166/2020

o operatívno-pátracej činnosti (ďalej len „Nariadenie MV SR“), evidované pod sp. zn. PPZ-NKA-OV-1005/2021-PZ, prebiehalo už od 08.09.2021, o čom svedčí úradný záznam z 21.09.2021 sp. zn. PPZ-NKA-OV-1005/2021-PZ z operatívneho zisťovania informácií podľa čl. 8 Nariadenia MV SR z 08.09.2021, ktorá písomnosť je prvou písomnosťou tzv. operatívneho spisu, nie až od doručenia zápisnice o výsluchu obvineného Ing. A.G. z 30.06.2021 sp. zn. PPZ-331/NKA-BA2-2020, ako sa mylne domnieva obhajoba. Odstupujúci prípis vyšetrovateľa PZ zo 04.08.2021 sp. zn. PPZ-331/NKA-BA2-2020, ktorým bola pracovnej skupine Očistec zaslaná na ďalšie dokumentovanie a operatívne rozpracovanie predmetná zápisnica o výsluchu obvineného Ing. A.G., bol príslušnému policajnému útvaru doručený 24.09.2021 a bol zaevidovaný pod sp. zn. PPZ-NKA-OV-1005-004/2021-PZ, teda do už založeného operatívneho spisu k v tom čase realizovanému operatívne preverovaniu. Samotná skutočnosť, že niektoré úradné záznamy z vykonanej operatívno-pátracej činnosti boli vyhotovené (spísané) s odstupom niekoľkých dní od jej zrealizovania, nesvedčí tomu, že v nich uvedené informácie neboli reálne získané operatívno-pátracou činnosťou. Uvedenú námietku preto považujem za nedôvodnú.

Nedôvodná je aj procesná námietka obvinených A.A. a A.B. o konaní vecne nepríslušného vyšetrovateľa PZ v tzv. predprípravnom konaní, ktorý až 05.04.2022 vypracoval podnet na vydanie opatrenia podľa § 230 ods. 2 písm. i) Trestného poriadku.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že vyšetrovateľ PZ po doručení realizačného návrhu, jeho zaevidovaní pod sp. zn. PPZ-230/NKA-VY4-2021 a vyhodnotení, považoval za potrebné skutočnosti v ňom uvedené doplniť a verifikovať vykonaním úkonov postupom podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku, a to najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že po doručení realizačného návrhu bolo následne 07.10.2021 Ing. A.N. podané trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona.

Nakoľko z úkonov vykonaných postupom podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku vyplynulo podozrenie zo spáchania trestnej činnosti minimálne osobami pôsobiacimi v tom čase na finančnej správe, konkrétne Ing. A.G. a JUDr. A.E., vyšetrovateľ PZ vypracoval 05.04.2022 podnet na vydanie opatrenia podľa § 230 ods. 2 písm. i) Trestného poriadku.

Podľa § 230 ods. 2 písm. i) Trestného poriadku prokurátor je pri výkone dozoru oprávnený urobiť opatrenie, aby vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie trestného činu príslušníka ozbrojeného bezpečnostného zboru vykonal policajt uvedený v § 10 ods. 7 písm. a), pričom pred urobením opatrenia si prokurátor vyžiada stanovisko riaditeľa Úradu inšpekčnej služby; rovnako je prokurátor oprávnený postupovať aj pri vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní trestného činu colníka.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že vydanie opatrenia sa vyžaduje pre fázu trestného konania spojenú s vyšetrovaním alebo skráteným vyšetrovaním, ktoré sú formami prípravného konania. Prípravným konaním sa podľa § 10 ods. 15 Trestného poriadku rozumie úsek od začatia trestného stíhania do podania obžaloby, návrhu na schválenie dohody o uznaní viny a prijatí trestu alebo právoplatnosti rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní vo veci samej. Obidve formy prípravného konania (vyšetrovanie a skrátené vyšetrovanie) sa začínajú vydaním uznesenia alebo vykonaním zaisťovacieho úkonu, neopakovateľného úkonu alebo neodkladného úkonu podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku.

Na podklade predloženého podnetu vyšetrovateľa PZ z 05.04.2022 sp. zn. PPZ-230/NKA-VY4-2021 dozorový prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „dozorový prokurátor“) v súlade s uvedeným zákonným ustanovením vyžiadal stanovisko riaditeľa Úradu inšpekčnej služby listom sp. zn. VII/1 Gn 72/22/1000-4 z 12.04.2022 a takýto súhlas bol 13.04.2022 udelený zástupcom riaditeľa Úradu inšpekčnej služby a súčasne riaditeľom útvaru ochrannej služby a prevencie (z dôvodu dočasne neobsadenej funkcie riaditeľa Úradu inšpekčnej služby).

Následne dozorový prokurátor vydal opatrenie z 13.04.2022 sp. zn. VII/1 Gn 72/22/1000-6, ktorým určil, že vyšetrovanie v trestnej veci vedenej na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/1 Gn 72/22/1000 a na národnej kriminálnej agentúre Prezídia Policajného zboru, odbore Východ pod sp. zn. PPZ-230/NKA-VY4-2022 vykoná policajt uvedený v § 10 ods. 7 písm. a) Trestného poriadku, konkrétne vyšetrovateľ PZ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Východ, a to aj vo vzťahu k trestným činom príslušníkov ozbrojených bezpečnostných zborov.

Až po vydaní opatrenia dozorovým prokurátorom vyšetrovateľ PZ uznesením z 19.04.2022 sp. zn. PPZ-230/NKA-VY4-2021 podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie obvineným A.A., A.B., A.D. a A.C..

Ako dôvodnú možno považovať námietku obvinených A.A. a A.B. týkajúcu sa absencie obligatórnych znakov skutkových podstat stíhaných trestných činov.

Z ustanovenia § 363 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že generálny prokurátor zruší právoplatné rozhodnutie prokurátora alebo policajta nielen v prípade zistenia procesných pochybení ale aj v prípade zistenia pochybení v hmotnoprávných predpisoch. Zároveň z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že takýto postup generálneho prokurátora je obligatórny, čo je vyjadrené slovom „zruší“.

Skutočnosť, že postupom podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku a nasledujúcich dochádza k zrušeniu právoplatných uznesení prokurátora alebo policajta tak v prípade zistenia porušenia procesných noriem, ako aj v prípade porušenia hmotnoprávných noriem, je vyjadrením jednej zo základných zásad trestného konania, upravenej v ustanovení § 2 ods. 1 Trestného poriadku, ktorou sa riadi celé trestné konanie, teda konanie podľa Trestného poriadku (§ 10 ods. 14 Trestného poriadku).

Z ustanovenia § 1 Trestného poriadku vyplýva, že postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov upravuje Trestný poriadok, ktorý v § 2 ods. 1 ustanovuje, že nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Kedy môže byť niekto stíhaný ako obvinený pre spáchanie trestného činu ustanovuje § 206 Trestného poriadku. Zároveň platí, že trestne stíhať podľa Trestného poriadku možno len pre trestný čin.

Zásada stíhania len zo zákonných dôvodov je premietnutím zásady vyjadrenej v čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky do zákona o trestnom konaní a je najdôležitejšou zásadou trestného konania. Táto zásada nadväzuje na hmotnoprávnu zásadu nullum crimen sine lege (žiadny trestný čin bez zákona), ktorá je upravená v čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 39 Listiny základných práv a slobôd. Napriek tomu, že jednotlivé zásady trestného konania sú rovnocenné, zásada stíhania len zo zákonných dôvodov je primárnou a jednou z najdôležitejších zásad trestného konania, od ktorej sa odvíjajú ostatné zásady trestného konania, nakoľko ide nielen o zásadu trestného práva, ale aj o zásadu ústavnú, preto má prednosť pred záujmom na náležitom zistení skutkového stavu, pri ktorom vždy musí byť zákonnosť zachovávaná. Preto aj vo vzťahu k účelu trestného konania, ktorý je uvedený v § 1 Trestného poriadku (náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie ich páchatel'ov), tento účel nemožno nadradiť zásade stíhania len zo zákonných dôvodov. V zmysle tejto zásady trestné stíhanie možno začať len vtedy, keď existuje dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, teda v prípade existencie konania definovaného v osobitnej časti Trestného zákona, pričom musí byť dodržaný postup ustanovený Trestným poriadkom.

Po preskúmaní veci bolo potrebné skonštatovať neurčitosť, nezrozumiteľnosť, zmätosť a nepreskúmateľnosť skutkovej vety vo vzťahu ku skutku v bode 1/, keďže vyšetrovateľ PZ nešpecifikoval okolnosti, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu skutku, v ktorom sa vidí trestný čin. Uznesenie o vznesení obvinenia v skutku v bode 1/ napriek jeho rozsiahlosti (kvantite) nespĺňa náležitosti uvedené v ustanovení § 206 ods. 3 Trestného poriadku (kvalitu), podľa ktorého uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, zákonné pomenovanie trestného činu,

o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie obvinenia. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že pri vznesení obvinenia (§ 206 ods. 1 až 3 Trestného poriadku) sa vyžaduje opis skutku už na úrovni jeho vecnej a časopriestorovej nezameniteľnosti s iným skutkom.

V opise skutku v bode 1/ v rozpore s ustanovením § 206 ods. 3 Trestného poriadku absentuje vymedzenie obdobia a miesta, v ktorom, a na ktorom malo zo strany obvinených A.A. a A.B. dôjsť k zosnovaniu zločineckej skupiny. Rovnako absentuje aj vymedzenie obdobia, v ktorom mali obvinení A.A. a A.B. v tejto skupine pôsobiť už ako jej členovia, vymedzenie miesta, na ktorom mala zločinecká skupina v rámci územia Slovenskej republiky pôsobiť, keďže v ďalšej časti skutku sú ako členovia zločineckej skupiny, prípadne jej podporovatelia (ani táto skutočnosť nie je zo skutku zrejماً) vymenovaní funkcionári Policajného zboru a Finančnej správy Slovenskej republiky sídliači a pôsobiaci na území miest Bratislava, Banská Bystrica (Ing. A.K.) a Nitra ((Mgr. A.I.), čo vyplynulo z tam uvedeného funkčného zaradenia jednotlivých osôb.

Takto formulovaný opis skutku v bode 1/, obsahujúci neurčité, nejasné, všeobecné a domnelé konštatovania, nezodpovedá podmienke nezameniteľnosti skutku vyjadrenej v ustanovení § 206 ods. 3 Trestného poriadku. Zároveň nezodpovedá ani obsahovej požiadavke uvedenej v ustanovení § 199 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého uznesenie o začatí trestného stíhania musí, okrem iného, obsahovať opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za akých k nemu došlo. Jedná sa o obligatórne obsahové náležitosti, ktoré musí uznesenie o začatí trestného stíhania obsahovať, čo je vyjadrené použitím slova „musí“. I keď pri uznesení o začatí trestného stíhania je prípustný voľnejší opis skutku s rámcovým zameraním podozrenia, aj pri takomto voľnejšom opise skutku je nevyhnutné, aby v ňom boli obsiahnuté všetky skutkové okolnosti podstatné pre právne posúdenie veci v kontexte zákonných znakov trestného činu, ohľadom ktorého sa trestné konanie vedie, a ktoré súčasne budú charakterizovať skutkový dej.

Predmetom trestného stíhania totiž nie je pomenovanie trestného činu s jeho zákonným označením, ale konkrétny skutok páchatela významný z hľadiska trestného práva hmotného, teda taký skutok, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu alebo trestných činov v prípade ich jednočinného súbehu. Konkrétny skutok treba odlišovať od znakov skutkovej podstaty určitého trestného činu, ktoré samy osebe nie sú skutkom. Vzhľadom na základnú zásadu trestného konania, že nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon (§ 2 ods. 1 Trestného poriadku), konkrétny skutok, pre ktorý sa má viesť trestné stíhanie, musí byť v súlade s ustanovením § 199 ods. 3 a § 206 ods. 3 Trestného poriadku popísaný tak, aby zodpovedal príslušným znakom skutkovej podstaty trestného činu. Pokiaľ tomu tak nie je, trestnému stíhaniu chýba jeho predmet a teda niet skutku, o ktorom by bolo možné konať a rozhodovať

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.05.2005 sp. zn. 1 Tzo V 1/2005).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že opis skutku, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny, nezodpovedá príslušným znakom skutkovej podstaty tohto trestného činu, keďže skutok neobsahuje opis pojmových znakov zločineckej skupiny.

Skutok, ako je opísaný v bode 1/ skutkovej vety, je neudržateľný nielen z procesnoprávneho hľadiska, ale aj z hľadiska hmotnoprávneho, nakoľko nezodpovedá právnej kvalifikácii ako zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, keďže neobsahuje také konkrétne zavinené konanie obvinených A.A. a A.B., ktorým mali naplniť zákonné znaky uvedeného stíhaného trestného činu. Obvinenie tak bolo vznesené pre skutok, ktorý nie je žiadnym trestným činom, nakoľko v ňom absentujú zákonné znaky stíhaného trestného činu definované v Trestnom zákone, čím došlo k porušeniu zásady stíhania len zo zákonných dôvodov (§ 2 ods. 1 Trestného poriadku).

Uvedený nedostatok nie je možné napraviť ani v ďalšom konaní, napríklad upravením skutkovej vety v obžalobe (v prípade jej podania), nakoľko pre neurčitosť, zmätočnosť a nezrozumiteľnosť skutku uvedeného v bode 1/ skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia by takouto úpravou skutku za účelom dosiahnutia jeho určitosti, zrozumiteľnosti a obsiahnutia všetkých zákonných znakov stíhaného trestného činu, došlo k porušeniu zásady totožnosti skutku.

I keď judikačná prax súdov totožnosť skutku vymedzuje pomerne široko: „*Podstata skutku nebude porušená, ak sa zmenia okolnosti týkajúce sa miesta, času spáchania činu, rozsahu následkov, spôsobu vykonania činu, pohnútky činu alebo formy zavinenia. Z toho potom vyplýva, že totožnosť skutku nenarušujú zmeny v jednotlivých okolnostiach, ktoré individualizujú skutok, okrem iného i čo do miesta a času spáchania, spôsobu vykonania a pohnútky činu, ako aj formy zavinenia*“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Tdo/86/2017), zmenu, ktorou by sa do skutku až následne v ďalšom priebehu trestného stíhania doplnili zákonné pojmové znaky stíhaného trestného činu, v žiadnom prípade nemožno považovať za zmenu, ktorá skutok iba individualizuje a nenarušuje jeho totožnosť.

Vágnosť znenia skutkovej vety v bode 1/ skonštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 13.05.2022 sp. zn. 5Tostš 11/2022, keď uviedol: „*Tu však treba poznamenať, že znenie skutkovej vety pod bodom 1 vyznieva dosť vágne v časti, kde sa uvádza, že obv. doc. A.A. ako predseda vlády a obv. JUDr. A.B. ako minister vnútra „zosnovali zločineckú skupinu tým spôsobom, že na vysoké štátne funkcie, z pozície politickej moci, vopred pripraveným a naplánovaným spôsobom dosadili ako verejných funkcionárov nimi vybrané a im lojálne osoby..., a to PaedDr.*

A.C. do pozície prezidenta Policajného zboru SR, JUDr. A.E. do pozície riaditeľa Kriminálneho úradu finančnej správy..., po čom títo následne do nimi podriadených pozícií dosadzovali ďalšie im lojálne osoby vopred odsúhlasené obvineným A.A., obvineným A.B....“ Je totiž bežné, že takto postupuje každý minister vymenovaný do funkcie po tom, čo novú vládu zostavuje bývalá opozícia, pričom práve na ministerstve vnútra je bežná (v rámci SR) taká prax, že nový minister, ľudovo povedané, nechá vymeniť od prezidenta PZ všetkých funkcionárov až po vedúceho poschodia na OO PZ.“.

Pre kvalifikáciu určitého skutku ako trestného činu sa vyžaduje, aby boli súčasne naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty toho-ktorého trestného činu, teda subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka a pri prečinoch aj materiálny znak, ktorým je vyjadrený stupeň závažnosti činu. Pri absencii ktoréhokoľvek zákonného znaku nemôže ísť o trestný čin.

V prípade skutku uvedeného v bode 1/ skutkovej vety, okrem už vyššie konštatovanej absencie uvedenia času a miesta spáchania skutku, absentuje aj vyjadrenie obligatórnych zákonných znakov stíhaného trestného činu a zákonných definičných znakov zločineckej skupiny.

Ako už bolo uvedené vyššie, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona sa dopustí, kto založí alebo zosnuje zločineckú skupinu, je jej členom, je pre ňu činný alebo ju podporuje. Ústredným pojmom skutkovej podstaty uvedeného trestného činu je „zločinecká skupina“.

Trestný zákon definuje pojem skupina osôb a organizácia v § 129, v odseku 2 konkrétne organizovanú skupinu a v odseku 4 zločineckú skupinu. Z ich zákonného vymedzenia vyplýva, že u oboch skupín ide o skupinu najmenej troch osôb, ktoré pre uľahčenie spáchania trestnej činnosti konajú s určitou plánovitosťou, koordinovanosťou, a teda deľbou úloh v ich rámci.

Nad tento spoločný rámec Trestný zákon, oproti organizovanej skupine, zločineckú skupinu definuje aj ako skupinu existujúcu počas určitého obdobia s cieľom spáchať jeden, alebo viac zločinov, alebo trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Trestného zákona, trestných činov korupcie podľa ôsmej hlavy tretieho oddielu Trestného zákona, a ktorá je charakteristická svojou štruktúrovanosťou (R 51/2013).

V prípade zločineckej skupiny ide podľa platných hmotnoprávných predpisov o najvyššiu a najsofistikovanejšiu mieru spolupráce medzi páchatelmi, ktorá sa navyiac musí vyznačovať ďalšími znakmi uvedenými v zákone.

Súčasná legálna definícia zločineckej skupiny podľa platného Trestného zákona bola sformulovaná podľa vzoru Dohovoru OSN proti nadnárodnému

organizovanému zločinu (ďalej len „Dohovor OSN“), ktorý v článku 2 písm. a) definuje „organizovanú zločineckú skupinu“ ako štruktúrovanú skupinu troch alebo viacerých osôb, ktorá existuje počas určitého časového obdobia a koná koordinovane s cieľom spáchať jeden alebo viacej závažných trestných činov alebo trestných činov ustanovených podľa tohto dohovoru na účely získania finančnej alebo inej materiálnej výhody priamo alebo nepriamo. V článku 2 písm. c) Dohovoru OSN je definovaná „štruktúrovaná skupina“ ako skupina, ktorá nebola náhodne vytvorená na bezprostredné spáchanie trestného činu, a v ktorej nemusia byť formálne rozdelené úlohy jej členov, nevyžaduje sa trvanie členstva v nej alebo rozvinutá štruktúra.

V súvislosti s predmetným Dohovorom OSN, ktorý bol prijatý v New Yorku 15.11.2000, v mene Slovenskej republiky podpísaný 14.12.2000 v Palerme, s ktorým Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas uznesením č. 582 z 28.10.2003, prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 20.11.2003, a ktorý pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 02.01.2004 (publikovaný ako oznámenie č. 621/2003 Z. z.), je potrebné poukázať na skutočnosť, že na rozdiel od uvedeného Dohovoru OSN, ktorý pozná iba pojem „organizovaná zločinecká skupina“ (obdobne napríklad aj právna úprava v Českej republike v ustanovení § 129 Trestného zákoníka), platná právna úprava Slovenskej republiky pozná samostatne organizovanú skupinu a aj zločineckú skupinu.

V prípade Dohovoru OSN nejde o medzinárodnú zmluvu s tzv. nadzákonným charakterom podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý bez ďalšieho podmienenia umožňuje nadobudnúť nadzákonný charakter iba trom kategóriám medzinárodných zmlúv, a to:

- 1.medzinárodné zmluvy o ľudských právach a slobodách,
2. medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon,
- 3.medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb.

Dohovor OSN nepatrí medzi uvedené kategórie medzinárodných zmlúv s tzv. nadzákonným charakterom, nakoľko nemá ľudskoprávny obsah, nie je priamo vykonateľnou medzinárodnou zmluvou (self-executing) a priamo nezakladá práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb (Dohovor OSN obsahuje výhradne záväzky pre štát ako taký), ale patrí do kategórie medzinárodných zmlúv podliehajúcich úprave článku 7 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, pri ktorých sa pred ich ratifikáciou vyžaduje súhlas Národnej rady Slovenskej republiky.

Podľa článku 86 písm. d) Ústavy Slovenskej republiky do pôsobnosti Národnej rady Slovenskej republiky patrí pred ratifikáciou vyslovovať súhlas s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách, s medzinárodnými politickými zmluvami, s medzinárodnými zmluvami vojenskej povahy, s medzinárodnými zmluvami, z ktorých vzniká Slovenskej republike členstvo v medzinárodných organizáciách, s medzinárodnými hospodárskymi zmluvami všeobecnej povahy,

s medzinárodnými zmluvami, na ktorých vykonanie je potrebný zákon, ako aj s medzinárodnými zmluvami, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, a zároveň rozhodovať o tom, či ide o medzinárodné zmluvy podľa čl. 7 ods. 5.

Z uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky č. 582 z 28.10.2003 (ktoré bolo zabezpečené z webovej stránky Národnej rady Slovenskej republiky) vyplynulo, že Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s Dohovorom OSN súhlas, avšak bez pridelenia doložky prednosti, ktorá deklaruje, aby príslušné vnútroštátne orgány priamo a prednostne vnútroštátne aplikovali ustanovenia takto kvalifikovanej medzinárodnej zmluvy.

Vzhľadom na uvedené je pri definovaní zločineckej skupiny potrebné prednostne vychádzať z vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v Trestnom zákone, ktorá v rámci trestnej súčinnosti rozlišuje organizovanú skupinu a zločineckú skupinu.

Aj preto neobstoí tvrdenie prokurátora prezentované v odôvodnení uznesenia o zamietnutí sťažnosti (obvinených A.A. a A.B.) v časti týkajúcej sa skutku v bode 1/ v súvislosti s naplnením zákonných znakov zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, pri ktorom vychádzal najmä z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.04.2014 sp. zn. 5To 9/2013.

V prípade zločineckej skupiny ide podľa platných hmotnoprávných predpisov o najvyššiu a najsofistikovanejšiu mieru spolupráce medzi páchatelmi, ktorá sa navyše musí vyznačovať ďalšími znakmi uvedenými v zákone.

Zločinecká skupina ako najvyššia forma trestnej súčinnosti je podľa v súčasnosti platnej legálnej definície charakterizovaná nasledujúcimi znakmi, ktoré musia byť splnené kumulatívne:

- skupina najmenej troch osôb,
- skupina je štruktúrovaná,
- existencia počas určitého časového obdobia,
- koordinované konanie s cieľom spáchania jedného alebo viacerých zločinov, trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 Trestného zákona alebo niektorého z trestných činov korupcie podľa ôsmej hlavy tretieho dielu osobitnej časti Trestného zákona,
- páchanie trestných činov s cieľom priameho alebo nepriameho získania finančnej alebo inej výhody.

Práve znak štruktúrovanosti zločineckej skupiny a formy jej riadenia v podstatnej miere zvyšujú nebezpečenstvo jej konania (pravdepodobnosť úspešného dosiahnutia cieľa) a zároveň majú podstatný vplyv na jej relatívnu stabilitu v čase, čo

predstavuje ďalší zo znakov zákonného vymedzenia zločineckej skupiny na rozdiel od organizovanej skupiny.

Ide totiž o to, že práve štruktúra tejto skupiny (inak aj organizačná štruktúra) ako usporiadanie jej častí do celku tvorí kostru, ktorá spolu so sofistikovaným riadením umožňuje veľmi efektívne dosahovať cieľ. Pritom na rozdiel od organizovanej skupiny zločinecká skupina je organizačne členitejšia, hlavne vertikálne a ďaleko formálnejšia v zmysle vzťahov nadriadenosti a podriadenosti jej zložiek bez ohľadu na existenciu nejakých písomných noriem, ako je tomu u organizácií pôsobiacich v rámci zákona.

Uvedená štruktúra teda spolu so sofistikovaným riadením, medzi ktoré patrí dôsledné plánovanie činnosti (na rozdiel od organizovanej skupiny hlavne dlhodobé a strategické), operatívne riadenie zložiek štruktúry pre dosiahnutie už konkrétnych cieľov (na rozdiel od organizovanej skupiny), kontrola zložiek skupiny a spätná väzba na vyvodenie dôsledkov a opatrení pre jej ďalšiu činnosť do budúcnosti (plánovanie a zvyšovanie jej úspešnosti) sú tie zásadné rozdiely, ktoré túto skupinu odlišujú z hľadiska formy a obsahu od riadenia organizovanej skupiny, teda nižšej formy organizovaného zločinu.

Dá sa teda zhrnúť, že zločinecká skupina je stabilná skupina najmenej troch osôb, ktorej cieľom je páchať trestnú činnosť vo forme zločinov a vymedzených trestných činov, charakteristická predovšetkým (na rozdiel od organizovanej skupiny) vertikálnou organizačnou štruktúrou s formálnymi znakmi nadriadenosti a podriadenosti v jej rámci (resp. i jej časti) a so sofistikovaným riadením (R 51/2013).

K obdobným záverom výkladu pojmu zločineckej skupiny dospela judikačná prax súdov aj v ďalších rozhodnutiach, napríklad:

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.03.2007 sp. zn. 3Ndtš 1/2007, v ktorom sa uvádza: *“(...) zločinecká skupina (na rozdiel od organizovanej skupiny) je vyššou formou organizovanej skupiny páchatelov, ktorá je charakterizovaná tým, že je štruktúrovanou skupinou najmenej troch osôb. Takáto štruktúrovaná skupina je skupina, ktorá nebola vytvorená náhodne na bezprostredné spáchanie konkrétneho trestného činu, a v ktorej spravidla nie sú formálne rozdelené úlohy jednotlivých členov. Organizačná štruktúra zločineckej skupiny sa spravidla skladá z vedenia organizácie, zo stredného článku a výkonnej zložky. Pre takúto skupinu sú charakteristické hierarchické väzby a pevné organizačné vzťahy medzi vedením a výkonnými zložkami skupiny. Vyznačuje sa vysokou delbou práce, ale celková štruktúra organizácie je pre členov neprehľadná, čo má konšpiratívny význam.”*

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 06.12.2012 sp. zn. 5 Ndt 18/2012, v ktorom sa uvádza: *“Na rozdiel od organizovanej skupiny, ktorú charakterizuje určité rozdelenie úloh medzi jej členmi, pre zločineckú skupinu nestačí iba toto rozdelenie, ale sa vyžaduje aj určitá vnútorná organizačná štruktúra. Pre túto vnútornú organizačnú štruktúru sú charakteristické stabilne usporiadané vzťahy medzi jednotlivými zložkami, ktoré uvedenú skupinu tvoria. Vzájomné vzťahy sú vymedzené najmä z toho hľadiska, ktorá zložka je nadriadená a predstavuje riadiace centrum, ktorá zložka je podriadená a predstavuje stredný článok zaisťujúci konanie ďalšieho*

výkonného článku. Zločineckú skupinu taktiež charakterizuje relatívna stálosť a prísne dodržiavanie pravidiel, podľa ktorých jednotlivé zložky medzi sebou kooperujú. Práve táto organizačná štruktúra spolu so sofistikovaným riadením majú za následok, že zločinecká skupina môže efektívnejšie dosahovať svoj cieľ. V posudzovanej veci práve preto, že chýba vnútorná organizačná štruktúra, nemožno hovoriť o zločineckej skupine(...).

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11.01.2016 sp. zn. 2 Ndt 27/2015, v ktorom sa uvádza: „(...) zásadným rozdielom medzi organizovanou a zločineckou skupinou, ako vyplýva už zo samotného názvu a čiastočne i z ich definícií, ktoré sa však v mnohom prekrývajú (deľba úloh, plánovitosť, koordinovanosť s cieľom páchať trestnú činnosť), je (interpretačne) okolnosť, že organizovaná skupina vzniká spontánne, v snahe uľahčiť a zjednodušiť páchanie trestnej činnosti, ktorej by sa mohol dopustiť i jeden páchatel' alebo dvaja spolupáchatelia, lenže komplikovanejšie než skupina páchatel'ov, ktorí si medzi sebou delia úlohy a konajú koordinovane. Nie je však organizovaná skupina na rozdiel od zločineckej skupiny dopredu a zámerne už pri svojom vzniku vybudovaná profesionálne za účelom páchania najzávažnejšej trestnej činnosti, keď takto je zločinecká skupina i štruktúrovaná a riadená, vrátane imanentného atribútu takého riadenia – vzťahov nadriadenosti a podriadenosti, ktorých nerešpektovanie je sankcionovateľné prostriedkami skupiny v rámci jej vnútornej štruktúry.“

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.04.2015 sp. zn. 6 Tost 3/2015, v ktorom sa uvádza: „Pre naplnenie znakov zločineckej skupiny sa vyžaduje už určitá štruktúrovanosť v rámci zoskupenia jednotlivých osôb. Vyžaduje sa určitá koordinovanosť medzi jednotlivými členmi. Existujú v nej vzťahy nadriadenosti a podriadenosti. Spoločným cieľom členov zločineckej skupiny je získanie finančnej alebo inej výhody. Z časového hľadiska ide o dlhšie trvajúce zoskupenie so strategickým a operatívnym riadením so zameraním na dosiahnutie konkrétnych cieľov. Z hľadiska početnosti páchania trestných činov, znak zločineckej skupiny je naplnený aj vtedy, ak je spáchaný aj jeden trestný čin. Dôležitý je zámer zločineckej skupiny spočívajúci v tom, že trestná činnosť sa pácha sústavne.“

Štruktúrovanosťou skupiny je tak potrebné rozumieť vnútorné usporiadanie skupiny vyplývajúce zo vzťahov medzi jej jednotlivými členmi, teda hierarchické rozdelenie jej členov z hľadiska postavenia a vplyvu v skupine. Organizačná štruktúra skupiny predstavuje mechanizmus, ktorý slúži na koordináciu a riadenie aktivít jej členov. Jej zmyslom je rozdelenie úloh medzi členov a koordinácia aktivít tak, aby boli zamerané na dosahovanie jej cieľov. O štruktúrovanú skupinu pôjde, ak vo vnútri skupiny existujú minimálne v neformálnej rovine vzťahy nadriadenosti a podriadenosti, ktoré sú členmi skupiny aspoň konkludentne rešpektované a viac-menej dodržiavané. Vzťahy nadriadenosti a podriadenosti v skupine nemusia mať a zvyčajne ani nemajú trvalý charakter, podliehajú vývoju (najmä u nižšie postavených osôb), kedy sa napríklad z rovnako postaveného člena môže stať nadriadený ostatným členom.

Štruktúrovanou skupinou treba chápať ľudí vyberaných, pripravovaných, vopred určených na určité poslanie a postavenie, vedomých si svojho postavenia na určitom stupni a úloh v skupine (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

z 11.01.2016 sp. zn. 2 Ndt 27/2015).

Pre organizačnú štruktúru zločineckej skupiny býva typická vertikálna organizačná členitosť založená na hierarchickom odstupňovaní jej členov. Býva založená minimálne na dvoch, častejšie na troch stupňoch riadenia a stupni výkonu. Spravidla sa skladá z vedenia organizácie, zo stredného článku a výkonných článkov. Štruktúra zločineckej skupiny je hierarchicky členená a vykazuje organizačné vzťahy medzi centrom a výkonnými článkami skupiny. Štruktúru zločineckej skupiny tvorí spravidla najvyššie centrum (šéf alebo riadiace centrum), ktoré určuje pravidlá organizácie hierarchie jednotlivých stupňov, spôsob komunikácie, výber ľudí, využitie ziskov a koordinuje styky. Stredný stupeň je tvorený vedúcimi jednotlivých skupín so svojim ochranným a finančným personálom, výkonná zložka, ktorá zaisťuje konkrétne špecializované činnosti.

Štruktúrovanosť ako usporiadanie skupiny, kde má každý člen skupiny svoje miesto, v sebe zahŕňa aj istú mieru deľby určených úloh, plánovitosti a koordinovanosti.

Koordinované konanie, ktoré je ďalším definičným znakom zločineckej skupiny, predstavuje určitý vzájomne zladený, zharmonizovaný postup osôb zúčastnených na činnosti zločineckej skupiny, a to nielen pri páchaní trestnej činnosti, prípadne pri jej následnom maskovaní, resp. jej príprave, ale aj pri fungovaní samotnej zločineckej skupiny. Koordinácia môže byť výsledkom vzájomnej dohody členov alebo aj príkazu nadriadeného člena. Legálna definícia zločineckej skupiny nevyžaduje formálne rozdelenie (deľbu) úloh alebo funkcií, avšak vzhľadom na potrebu koordinovaného konania bude zväčša s koordináciou konania spojená aj deľba úloh medzi osoby podieľajúce sa na činnosti zločineckej skupiny, v rámci ktorej majú členovia aspoň vo všeobecných črtách určené, akú úlohu majú zohrať pri páchaní trestnej činnosti, či už pri jej príprave, samotnej realizácii, prípadne i po spáchaní trestného činu. V rámci plánovitosti by páchatelia ako členovia zločineckej skupiny mali konať s aspoň rámcovou predstavou o činnostiach, ktoré vykonali, vykonávajú alebo vykonajú ostatní členovia skupiny, resp. iné osoby podieľajúce sa na činnosti skupiny alebo na trestnom čine alebo trestných činoch skupinou páchaných.

Cieľom koordinovaného konania zločineckej skupiny je spáchanie jedného alebo viacerých zločinov alebo trestných činov vymedzených v § 129 ods. 4 Trestného zákona. Páchanie týchto trestných činov zločineckou skupinou, ako aj celá činnosť skupiny je zameraná na priame alebo nepriame získanie finančnej alebo inej výhody.

Ďalším zákonným znakom zločineckej skupiny je jej existencia počas určitého časového obdobia, avšak nemusí ísť o trvalé zoskupenie. Tento časový znak je potrebné vykladať v závislosti od cieľov zločineckej skupiny a povahy ňou páchanej trestnej činnosti. Aj rozhodovacia prax súdov sa priklonila skôr k flexibilnému výkladu tohto znaku zločineckej skupiny, keď napríklad Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 18.04.2018 sp. zn. 4 To 4/2018 skonštatoval, že zločinecká skupina je najvyššou formou organizovaného zločinu, existuje počas určitého časového obdobia, nevznikla *ad hoc* (spontánne, len s cieľom uľahčenia si páchania trestnej činnosti, na

rozdiel od organizovanej skupiny), má určitú organizačnú štruktúru s rozdelením funkcií a delbou činností, je charakterizovaná vzťahmi nadriadenosti a podriadenosti, je relatívne stabilná s dodržiavaním vlastných pravidiel a jej organizačná štruktúra je dôsledne utajovaná.

Objektívna stránka zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona spočíva v založení alebo zosnovaní zločineckej skupiny, pričom trestné je už aj samotné členstvo, činnosť pre zločineckú skupinu alebo podpora v takejto skupine, pričom na naplnenie skutkovej podstaty uvedeného trestného činu stačí jedno z uvedených konaní.

Za zakladateľa zločineckej skupiny treba považovať subjekt, ktorý vykonal činnosť (úkony) smerujúcu k vzniku (založeniu) zločineckej skupiny a k jej ďalšiemu trvaniu a má v zoskupení postavenie „spiritus rector“ (riadiaceho vodcu).

Za zosnovateľa zločineckej skupiny treba považovať subjekt, ktorý vymyslel takúto skupinu a vyvíjal činnosť spočívajúcu v iniciovaní dohody o založení zločineckej skupiny, vo vytvorení plánu činnosti, vyhľadání osôb, rozdelení ich úloh, systému odmeňovania a sankcií, určení hierarchie a štruktúry vzťahov podriadenosti a nadriadenosti (uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 22.12.2011 sp. zn. 2T/17/2011-6256 vo veci obvineného B.B.a spol.).

Zakladateľ alebo zosnovateľ zločineckej skupiny je spravidla aj členom zoskupenia.

Za člena zločineckej skupiny treba považovať subjekt, ktorý má v hierarchii zoskupenia určité postavenie a vykonáva činnosť (úkony), ktorou prispieva k ďalšiemu trvaniu zoskupenia, dosiahnutiu konkrétneho cieľa zoskupenia a k naplneniu účelu jeho vzniku. K začleneniu sa do štruktúry môže prísť aj počas existencie a fungovania skupiny.

I keď formálne prijatie za člena skupiny v zmysle platnej judikatúry nie je potrebné, každý člen takejto skupiny sa musí minimálne cítiť ako člen pevného a dobre organizovaného zoskupenia, pričom pre vznik členstva sa nevyžaduje formálne prijatie (uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 17.12.2009 sp. zn. BB-3 T 27/09).

Z hľadiska závažnosti subjektívneho vzťahu zakladateľa, zosnovateľa alebo člena k zločineckej skupine je treba uviesť, že najvyššiu závažnosť vo vzťahu k zoskupeniu a trestnému činu má zakladateľ zločineckej skupiny, nižšiu závažnosť má zosnovateľ zločineckej skupiny a najnižšiu závažnosť vo vzťahu k zoskupeniu a trestnému činu má člen zločineckej skupiny.

Tieto formy objektívnej stránky trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona sú vo vzájomnom pomere subsidiarity a konzumpcie.

Činnosť pre zločineckú skupinu alebo jej podporovanie je tiež zákonným znakom objektívnej stránky trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, teda vyjadruje modus operandi tohto trestného činu. Zároveň vyjadruje objektívny vzťah osoby vykonávajúcej činnosť v prospech zločineckej skupiny alebo podporujúcej jej vznik a trvanie, k tejto kvalifikovanej forme trestnej súčinnosti. Vzhľadom na to, že tieto zákonné znaky objektívnej stránky trestného činu majú objektívny charakter, sú aj legálne definované v zákone (§ 129 ods. 6, ods. 7 Trestného zákona).

Trestnoprávnou podstatou „činnosti pre zločineckú skupinu“ a „podporovania zločineckej skupiny“ je iné súčinnostné konanie páchatela pre skupinu, popísané v § 129 ods. 6 a ods. 7 Trestného zákona, než páchanie trestnej činnosti členom alebo spoločne s členom zločineckej skupiny. Definičné rozlíšenie však vždy neplatí pre členstvo v zločineckej skupine a činnosť pre zločineckú skupinu, keď „členstvo“ v zločineckej skupine (§ 296 Trestného zákona) je synonymom pre „úmyselnú účasť“ v takej skupine, teda činnosti pre zločineckú skupinu (§ 129 ods. 6 písm. a) Trestného zákona), čo znamená kvalifikačnú duplicitu. V naposledy uvedenom prípade je potrebné kvalifikovať len znak členstva, nie kumulatívne aj znak činnosti pre zločineckú skupinu, rovnako však aj v prípade, keď je páchatel členom skupiny a je pre ňu činný aj inak než členstvom, alebo ju popri členstve aj podporuje (ide o konzumáciu nižšej formy vyššou formou spáchania zločinu podľa § 296 Trestného zákona). Páchatel však môže byť pre zločineckú skupinu činný inak než členstvom v skupine a nemusí byť zároveň jej členom, rovnako môže skupinu podporovať ako nečlen (R 29/2018).

Aby určité konanie mohlo byť kvalifikované ako trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, musí v sebe implikovať všetky zákonom vyžadované znaky, vrátane definičných znakov zločineckej skupiny, ktoré musia nájsť svoj odraz vo vyjadrení skutkovej vety rozhodnutia.

Pokiaľ sa obvineným A.A. a A.B. v skutku v bode 1/ kladie za vinu, že mali zosnovať zločineckú skupinu a následne byť jej členmi, je neprípustné nahrádzať opis skutkových okolností preukazujúcich naplnenie pojmových znakov stíhaného trestného činu odkazom na inú, aj keď súvisiacu trestnú vec (odkaz na kauzu Očistec). Skutok musí mať výpovednú hodnotu sám o sebe. Nie je prípustné, aby čo do svojich parametrov alebo znakov odkazoval na iný skutok alebo na odôvodnenie.

Skutok, pre ktorý bolo obvineným A.A. a A.B. v bode 1/ vznesené obvinenie, musí vyjadrovať všetky skutkové okolnosti významné z hľadiska právnej kvalifikácie. Je nevyhnutné, aby skutková veta obsahovala všetky znaky základnej ako aj

kvalifikovanej skutkovej podstaty, ak bol skutok právne kvalifikovaný aj podľa nej. Popis skutku musí byť uvedený tak, aby jednotlivé časti zodpovedali príslušným znakom skutkovej podstaty trestného činu (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 509/2015).

V znení inkriminovaného skutku úplne absentuje popis konania, ktoré by zodpovedalo „zosnovaniu“ skupiny, ktoré je obvineným A.A. a A.B. kladené za vinu, spôsobu fungovania a organizačnej štruktúry zločineckej skupiny. Nehovoriac o tom, že nie je zrejmé, kedy, kým a akým spôsobom zločinecká skupina vznikla, resp. bola následne založená, nakoľko obvineným A.A. a A.B. je v bode 1/ okrem zosnovania zločineckej skupiny kladené za vinu aj členstvo v zločineckej skupine, ku ktorému logicky môže dôjsť až po založení (reálnom vytvorení) zločineckej skupiny.

Zo skutkovej vety v bode 1/ nie je zrejmé, v čom konkrétne boli naplnené definičné znaky zločineckej skupiny, najmä že:

- išlo o štruktúrovanú skupinu;
- skupina existovala počas určitého časového obdobia na určitom mieste v rámci Slovenskej republiky, nakoľko jej existencia z časového a priestorového hľadiska vôbec nie je vymedzená;
- existovala s cieľom spáchať jeden alebo viacero zločinov, alebo niektorý z trestných činov uvedených v § 129 ods. 4 Trestného zákona.

Obvinenému A.A. sa kladie za vinu, že ako predseda vlády spolu s obvineným A.B. ako ministrom vnútra mali „(...)zosnovať zločineckú skupinu spolu s Ing. A.D., za súčinnosti s PaedDr. A.C. (už trestne stíhanými v inej trestnej veci) a spol. tým spôsobom, že na vysoké štátne funkcie mali z pozície politickej moci vopred pripraveným, dohodnutým a napláňovaným spôsobom dosadzovať nimi vybrané a im lojálne osoby a to, PaedDr. A.C. do pozície prezidenta Policajného zboru SR, JUDr. A.E. do pozície riaditeľa Kriminálneho úradu finančnej správy, Ing. A.K. do pozície riaditeľa Národnej jednotky finančnej polície NAKA P PZ a iných ako aj Ing. A.G. do pozície prezidenta Finančnej správy, ktorého mal do tejto funkcie dosadiť obvinený JUDr. A.B. prostredníctvom v tom čase ministra financií A.F., po čom títo následne do nimi podriadených pozícií dosadzovali ďalšie im lojálne osoby vopred odsúhlasené obvineným doc. JUDr. A.A., CSc., obvineným JUDr. A.B. ako aj Ing. A.D.(...)“.

Takto uvedené konanie v sebe neimplikuje skutočnosti, ktoré by svojou povahou definične napĺňali a zodpovedali „zosnovaniu“ zločineckej skupiny, teda že by obvinení A.A. a A.B. spoločne s A.D. a za súčinnosti s A.C. „a spol.“ v nejakom období a na nejakom mieste iniciovali dohodu o založení zločineckej skupiny, napláňovali jej budúce úlohy, ich rozdelenie a s tým súvisiace určenie hierarchie a štruktúry skupiny. Zároveň nie je zrejmé, čo sa myslí vyjadrením „a spol.“, či je tým vyjadrená skutočnosť, že na zosnovaní zločineckej skupiny sa mali podieľať ešte ďalšie osoby, a ak áno, konkrétne ktoré.

V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že v prípade trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny ide o ohrozovací trestný čin, pričom nebezpečenstvo je abstraktné a z časového hľadiska je vzdialené (nehrozí bezprostredne), čo je vyjadrené aj tým, že už samotné vymyslenie, iniciovanie a dohoda o založení zločineckej skupiny (pri ktorej je hroziace nebezpečenstvo abstraktné) je povýšená na dokonaný trestný čin. Pokiaľ má byť určité konania právne posudzované ako zosnovanie zločineckej skupiny, musí v opise skutku implikovať všetky definičné znaky, ktoré umožnia určité konanie takto právne posúdiť.

V kontexte uvedeného sa žiada uviesť, že v demokratickej spoločnosti pôsobia v politike politické subjekty presvedčovaním a vyjednávaním, výsledkom čoho sú politické rozhodnutia. Vo všeobecnom význame je politikou aj každá dlhodobá cielená a premyslená činnosť rôzneho charakteru zameraná na spoločnosť a ostatných jednotlivcov. Medzi subjekty, ktoré sa zúčastňujú politického života (tzv. politické subjekty), patria jednotlivci (občania) alebo organizácie (politické strany a hnutia, mimovládne organizácie a iné záujmové skupiny), z ktorých najvýznamnejším subjektom je politická strana. Prvoradým cieľom politickej činnosti každej politickej strany (ale aj ostatných politických subjektov) je získanie podielu na moci a rozhodovaní o politike (správe vecí verejných) celého spoločenstva alebo získanie vplyvu na rozhodovanie ostatných (ovplyvňovanie verejnej mienky, nátlakové akcie na štátne inštitúcie, petície a pod.). O tento podiel na štátnej moci, aby mohli realizovať svoje politické ciele, sa politické strany usilujú pomocou úspechu vo voľbách. V podmienkach pluralitného politického systému je zaužívaná zvyklosť, že jednotlivých členov vlády navrhuje spravidla predstaviteľ politickej strany, ktorá zvíťazila v parlamentných voľbách.

Obsadzovanie mnohých verejných funkcií politickým spôsobom je teda bežnou a akceptovanou vecou, pretože ak politik za niečo nesie politickú zodpovednosť, musí mať možnosť to ovplyvniť, a to najmä tým, že do verejných funkcií dosadí lojálnych ľudí. V pluralitných demokratických systémoch sa politické strany stali dôležitým prvkom. Prostredníctvom uchopenia volených inštitúcií uskutočňujú smerovanie chodu spoločnosti na určité obdobie. Politická strana vyberá a nominuje svojich kandidátov do funkcií, čím určuje politické vedenie štátneho celku na určité obdobie a jeho prostredníctvom zároveň presadzuje vlastné názory a predstavy o budúcom smerovaní a fungovaní štátu. Proces dosadzovania kandidátov do úradov prebieha na základe dohôd medzi predstaviteľmi strany. Je realizovaný straníckou elitou. Inou možnosťou je nominácia miestnymi orgánmi strany. Popritom existuje aj nominácia závislá na lokálnom straníckom orgáne a v autoritatívnych stranách určuje kandidáta centrálny orgán.

Okrem uvedeného, v súvislosti s jednotlivými nomináciami je potrebné dodať nasledovné:

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení účinnom do 31.12.2012 Policajný zbor je podriadený ministrovi. Podľa odseku 3 citovaného zákonného ustanovenia prezident Policajného zboru je zodpovedný za výkon svojej funkcie ministrovi. Prezidenta Policajného zboru vymenúva a odvoláva minister.

Z uvedeného vyplýva, že vymenovaním A.C. do funkcie prezidenta Policajného zboru vtedajší minister vnútra Slovenskej republiky A.B. realizoval zákonom mu dané oprávnenie. Zo žiadnych dôkazov zabezpečených do nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o vznesení obvinenia (teda do času rozhodovania o sťažnostiach obvinených) nevyplynulo, že by v súvislosti s jeho vymenovaním došlo k nejakej predchádzajúcej dohode medzi A.A., A.B. a A.D. o nominovaní A.C. na funkciu prezidenta Policajného zboru, respektíve, že by sa na nominovanie do tejto funkcie ponúkol samotný A.C. s vedomím svojho poslanca a postavenia v zločineckej skupine.

V súvislosti s osobou Ing. A.K. sa v skutku v bode 1/ uvádza, že mal byť dosadený do funkcie riaditeľa národnej jednotky finančnej polície národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, ktorú zastával v období od 01.02.2014 do 31.08.2019. V ďalšej časti skutku sa ale zároveň konštatuje súčinnosť Ing. A.K. vo vzťahu k zločineckej skupine už v jeho pozícii riaditeľa expozitúry Stred národnej protikorupčnej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, ktorú zastával v období od 01.12.2012 do 31.01.2014. Takéto konštatovanie v tejto časti skutkovej vety v bode 1/ je zmätočné, nakoľko nie je zrejmé, v súvislosti s ktorou jeho nomináciou je spojené obvinenie obvineného, ktorému je kladené za vinu zosnovanie zločineckej skupiny. Logicky by sa tak mal vplyv obvineného s nomináciou Ing. A.K. spájať s jeho vymenovaním do funkcie riaditeľa expozitúry Stred národnej protikorupčnej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru.

Aj z uznesenia vyšetrovateľa PZ z 05.11.2020 sp. zn. PPZ-331/NKA-BA2-2020, ktorým bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie viacerým osobám v kauze Očistec, okrem iných aj Ing. A.K., a na ktoré sa poukazuje aj v skutku v bode 1/, vyplýva, že Ing. A.K. mal byť členom zločineckej skupiny v období od 01.12.2012 až do 31.08.2019.

O tejto skutočnosti, že by mal byť členom zločineckej skupiny od 01.12.2012, sa Ing. A.K. vo svojej výpovedi v tejto trestnej veci nevyjadroval. Zároveň sa vymyká elementárnej logike hovoriť o zosnovaní zločineckej skupiny, v rámci ktorého mal byť Ing. A.K. nominovaný do funkcie riaditeľa národnej jednotky finančnej polície národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, keď už v tom čase mal byť členom zločineckej skupiny „dosadeným“ do funkcie riaditeľa expozitúry Stred národnej protikorupčnej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru.

V súvislosti s vymenovaním Ing. A.K. do vyššie uvedených funkcií je potrebné dodať, že do funkcie riaditeľa expozitúry Stred národnej protikorupčnej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, ktorú zastával v období od

01.12.2012 do 31.01.2014, bol vymenovaný vtedajším riaditeľom národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru (B.C.) po úspešnom absolvovaní prijímacieho konania na znovuprijatie do Policajného zboru a do funkcie riaditeľa národnej jednotky finančnej polície národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, ktorú zastával od 01.02.2014 do 31.08.2019, bol vymenovaný vtedajším riaditeľom národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru B.D.. Z výpovede Ing. A.K. nevyplynulo, že by v súvislosti s ponukou funkcie riaditeľa národnej jednotky finančnej polície národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru zároveň nadobudol vedomie svojho poslania a postavenia v zločineckej skupine, a to zrejme s poukazom na skutočnosť, že v tom čase už mal byť členom zločineckej skupiny (kauza Očistec).

Ku dňu nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o vznesení obvinenia nebol ani jeden z uvedených bývalých riaditeľov národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru vypočutý k okolnostiam vymenovania Ing. A.K. do ním zastávaných funkcií, a to najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že v žiadnej z početných predchádzajúcich výpovedí Ing. A.K. v trestnej veci sp. zn. PPZ-331/NKA-BA2-2020, ktoré vyšetrovateľ PZ zabezpečil do preskúmvanej trestnej veci, tento neuviedol, že by sa na jeho nominovaní mali akýmkoľvek spôsobom podieľať obvinení A.A. a A.B., resp. že by jeho nominácia mala byť nimi odsúhlasená alebo akýmkoľvek spôsobom одобrená.

O týchto skutočnostiach sa vyjadril až vo svojej výpovedi z 13.01.2022, v ktorej uviedol: *“(...)veci musí však ešte prejednať, či už s pánom A.B., s pánom A.A. (...)”*. K uvedenému sa žiada dodať, že takéto konanie nenapĺňa zákonné znaky žiadnej zo skutkových podstát trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona a samé o sebe nie je protiprávnym a ani neobvyklým konaním. Navyše, v prípade Ing. A.K. išlo o osobu, ktorá pôsobila v Policajnom zbore už aj v predchádzajúcom období.

Tiež nie je zjavné, na základe akých dôkazov vyšetrovateľ PZ dospel k záveru, že by Ing. A.K. po jeho dosadení do riadiacej funkcie, následne do ním riadených pozícií nominoval ďalšie lojálne osoby, ktoré mali byť vopred odsúhlasené obvineným A.A., obvineným A.B. a A.D., ako sa uvádza v skutku v bode 1/, nakoľko Ing. A.K. v rámci výpovede tieto skutočnosti neuvádzal. Skutok je v tejto časti neurčitý, nejasný a nepreskúmateľný, nakoľko nie sú uvedené osoby, ktoré mali byť následne dosadené do pozícií riadených Ing. A.K., ani ich postavenie v rámci skupiny, resp. ich činnosť alebo podpora skupiny.

V súvislosti s dosadením JUDr. A.E. do pozície riaditeľa kriminálneho úradu finančnej správy, ktorú mal zastávať v období od 15.09.2014 do 02.06.2020, je potrebné uviesť, že podľa § 5 ods. 4 v tom čase účinného zákona č. 333/2011 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva v znení neskorších predpisov kriminálny úrad finančnej správy riadi a jeho činnosť zabezpečuje riaditeľ kriminálneho úradu finančnej správy. Riaditeľa vymenúva a odvoláva prezident (rozumej prezident finančného riaditeľstva). Podľa odseku 5 citovaného zákonného

ustanovenia vnútornú organizačnú štruktúru kriminálneho úradu finančnej správy na návrh riaditeľa určuje prezident.

Podľa výpovede JUDr. A.E. s ponukou pozície riaditeľa kriminálneho úradu finančnej správy mal byť oslovený v marci 2014 A.D., ktorý sa mal prezentovať ako osoba, ktorá dostala možnosť ovplyvňovať výber ľudí a tento vplyv mal podľa jeho vyjadrení pochádzať priamo od A.A. a A.B..

A.D. k veci vypočutý nebol a Ing. A.G., ktorý JUDr. A.E. do funkcie riaditeľa kriminálneho úradu finančnej správy vymenoval, síce v tomto trestnom konaní vypočutý bol, a to opakovane, ale k okolnostiam nominovania JUDr. A.E. do tejto funkcie sa vôbec nevyjadroval a na tieto okolnosti nebol dopytovaný ani zo strany vypočúvajúceho vyšetrovateľa PZ. Na skutočnosti, ktoré uvádzal vo výpovedi v procesnom postavení obvineného v inom trestnom konaní, prihliadnuť nemožno, nakoľko takáto výpoveď by mohla tvoriť podklad iba pre prípadný postup podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku.

Ako v prípade Ing. A.K., aj v súvislosti s v skutku konštatovaným následným nominovaním lojálnych osôb vopred odsúhlasených obvineným A.A., obvineným A.B. a A.D., na pozície v riadiacej pôsobnosti JUDr. A.E., je skutok neurčitý, nepreskúmatelný a navyše nekorešponduje s výpoveďou JUDr. A.E., ktorý uviedol, že s ponúknutou funkciou riaditeľa kriminálneho úradu finančnej správy súhlasil až s odstupom času, po jej predchádzajúcom opakovanom odmietnutí, a po tom, ako ponechali obsadzovanie ním riadených pozícií na jeho rozhodnutí, s výnimkou nominovania jedného námestníka, ktorého v konečnom dôsledku spomedzi navrhnutých kandidátov vybral JUDr. A.E..

Pokiaľ ide o nomináciu Ing. A.G. do funkcie prezidenta finančného riaditeľstva, do tejto funkcie mal byť odporučený vtedajším ministrom vnútra Slovenskej republiky obvineným A.B., čo nie je trestné a z pozície člena vlády a člena víťaznej politickej strany aj obvyklé, a to po tom, čo ho s požiadavkou, že by mal záujem o manažérsku pozíciu v štátnej správe, oslovil sám Ing. A.G. prostredníctvom svojej bývalej manželky. Rozhodnutie o vymenovaní, resp. nevymenovaní Ing. A.G. bolo v konečnom dôsledku na rozhodnutí vtedajšieho ministra financií Slovenskej republiky Ing. A.F., nakoľko ako vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 4 v tom čase účinného zákona č. 333/2011 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva v znení neskorších predpisov štatutárnym orgánom finančného riaditeľstva je prezident. Prezidenta vymenúva a odvoláva minister financií Slovenskej republiky. Prezident riadi finančnú správu a zodpovedá za činnosť finančnej správy ministromi.

Z uvedeného zákonného ustanovenia jasne vyplýva, že minister vnútra Slovenskej republiky nemal žiadne personálne oprávnenia vo vzťahu k finančnej správe, čo následne potvrdil aj Ing. A.F. vo svojej svedeckej výpovedi, v rámci ktorej potvrdil, že Ing. A.G. mu bol predstavený A.B. ako možný kandidát na prezidenta

finančnej správy, pričom po následnom zvažovaní sa rozhodol vymenovať ho, nakoľko túto nomináciu, vzhľadom na predchádzajúce pôsobenie Ing. A.G., vnímal ako nomináciu odbornú, nie politickú. Zároveň poprel, že by ho niekto oslovil s pokynom alebo príkazom na jeho vymenovanie, ako aj to, že by mal s A.B. dohodu o obsadzovaní funkcií na ministerstve financií Slovenskej republiky a jemu podriadených inštitúciách.

Aj v prípade Ing. A.G. a konštatovaného následného nominovania lojálnych osôb vopred odsúhlasených obvineným A.A., obvineným A.B. a A.D., na pozície v jeho riadiacej pôsobnosti, je skutok neurčitý, nejasný a nepreskúmateľný, nakoľko sa v ňom neuvádzajú žiadne osoby, ktoré mali byť Ing. A.G. takýmto spôsobom dosadené do jemu podriadených pozícií. Ani v prípade jemu podriadeného JUDr. A.E., ktorého bol podľa zákona oprávnený vymenovať práve Ing. A.G., takáto skutočnosť nenachádza odraz v skutku v bode 1/ a o žiadnych takto dosadených osobách sa Ing. A.G. vo svojej výpovedi nevyjadroval.

Zo skutku, ako je popísaný v bode 1/, nevyplýva, že sa malo jednať o štruktúrovanú skupinu, nakoľko ani pri najlepšej vôli nie je možné identifikovať jej organizačnú štruktúru so zadefinovaním osôb, ktoré mali tvoriť jej riadiacu zložku, stredný článok a výkonný článok, z ktorej by zároveň vyplývala aj istá miera deľby určených úloh a koordinované konanie jej členov.

V inkriminovanom skutku sú vymenovaní desiatich funkcionári Policajného zboru a finančnej správy s uvedením ich služobného zaradenia a časového obdobia, v ktorom zastávali jednotlivé funkcie, z ktorého ale nie je možné zistiť ich zaradenie v rámci zločineckej skupiny (riadiaca zložka, stredný článok alebo výkonný článok).

Aj v tejto časti skutok pôsobí zmätočne, keď sa v nej uvádza: *“(...) skupina dosahovala svoje ciele prostredníctvom svojej výkonnej zložky, na ktorú vykonával rozhodujúci vplyv A.D., teda prostredníctvom jej členov, prípadne osôb pre ňu činných vo funkciách v PZ a FS, minimálne(...)”*, a teda nie je zrejmé, či osoby tam uvedené boli členmi zločineckej skupiny alebo boli pre ňu „len“ činné, nakoľko, ako už bolo uvedené vyššie, osoba môže byť pre zločineckú skupinu činná inak ako členstvom v zoskupení, teda nemusí byť zároveň členom zločineckej skupiny. Rovnako nie je vyjadrené, v akej organizačnej zložke skupiny mali následne pôsobiť obvinení A.A. a A.B. už ako jej členovia.

Tak vyšetrovateľ PZ ako aj prokurátor v odôvodnení svojich uznesení síce uvádzajú, že obvinení A.A. a A.B. mali mať v skupine rozhodujúcu právomoc a postavenie vrcholových riadiacich členov zločineckej skupiny (napr. posledný odsek zdola na strane 39-40, strana 97 tretí odsek zdola uznesenia o vznesení obvinenia, strana 9 druhý odsek zdola uznesenia o zamietnutí sťažnosti), avšak tieto ich tvrdenia nemajú svoj odraz v opise skutku v bode 1/. Za povšimnutie stojí vyjadrenie vyšetrovateľa PZ v odôvodnení uznesenia o vznesení obvinenia vo vzťahu

k riadiacemu postaveniu obvinených A.A. a A.B. v zločineckej skupine, v ktorom uviedol: *“Je významné, že v rámci hierarchie tejto zločineckej skupiny zastávali v jej štruktúre, ako jej ďalší členovia, významnú úlohu pri jej samotnom zosnovaní, ba dokonca v prípade obvineného A.A. niektoré indície smerujú až k jeho nadriadenému postaveniu vo vzťahu k všetkým ostatným členom zločineckej skupiny (...)”*. Je potrebné uviesť, že trestné stíhanie proti konkrétnej osobe možno viesť len na základe dôkazov, nie indícií.

V popise skutku sa zároveň konštatuje využívanie výkonnej zložky, ktorá mala pozostávať z príslušníkov národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru a finančnej správy, plnenie úloh zadaných vyššie postavenými členmi v skupine nižšie postavenými členmi, ale všetko sú to iba neurčité všeobecné formulácie, miestami neprípustne sa odvolávajúce na kauzu Očistec, bez uvedenia konkrétnych osôb takto pôsobiacich v rámci štruktúry skupiny.

Vzhľadom na absenciu vyjadrenia štruktúry zločineckej skupiny a usporiadania jej jednotlivých častí (štruktúr) do celku, s formálnymi znakmi nadriadenosti a podriadenosti, s ktorou sa spájajú, a od ktorej sa odvíjajú aj ďalšie definičné znaky zločineckej skupiny, nadväzne chýba aj vyjadrenie sofistikovaného riadenia, dôsledného plánovania a koordinovania, kontroly jednotlivých zložiek a spätnej väzby na vyvodenie dôsledkov a opatrení pre jej ďalšiu činnosť.

V popise skutku v bode 1/ absentuje aj už vyššie konštatované časové a priestorové vymedzenie nielen zosnovania zločineckej skupiny ale aj jej následnej existencie. Jediný zistiteľný časový údaj je vymedzenie obdobia, v ktorom tá-ktorá osoba (s výnimkou osoby A.D.) zastávala určitú funkciu, čo v žiadnom prípade nie je možné považovať za časové vymedzenie existencie skupiny, i keď táto aj z hľadiska času podlieha vývoju a prípadnej obmene členov v jej jednotlivých zložkách. Časové obdobie existencie zločineckej skupiny nevyplýva ani z odôvodnenia rozhodnutí orgánov prípravného konania, keď v odôvodnení uznesenia o vznesení obvinenia vyšetrovateľ PZ uvádza časové vymedzenie existencie skupiny iba všeobecným konštatovaním *“(...)skupina existovala počas pomerne dlhého časového obdobia (...)”* (strana 97 odôvodnenia tretí odsek zdola). Prokurátor v odôvodnení uznesenia o zamietnutí sťažnosti v súvislosti s časovým pôsobením skupiny uviedol: *“To, že zločinecká skupina mala existovať počas určitého časového obdobia je zrejmé”*, avšak táto „zrejmosť“ nemá žiadny odraz v popise skutku.

Nejasný a zákonnému vymedzeniu nezodpovedajúci je aj cieľ existencie skupiny, ktorý je v popise skutku uvedený ako utajenie samotnej existencie skupiny ako aj utajenie páchania samotnej trestnej činnosti jej členmi a tiež utajenie spáchania vlastných trestných činov, a to okrem iného, zneužívania právomoci verejného činiteľa a ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva.

Vyvodenie trestnej zodpovednosti za trestný čin podľa § 296 Trestného zákona nie je podmienené tým, aby na skutok popisujúci založenie, zosnovanie zločineckej skupiny, členstvo v nej, činnosť pre ňu alebo jej podporu, musel nadväzovať konkrétny skutok zakladajúci niektorý z trestných činov uvedených v § 129 ods. 4 Trestného zákona. Spáchanie niektorého z tu vymedzených trestných činov je však cieľom zločineckej skupiny, ktorý musí byť v skutku jasne vyjadrený a vymedzený.

Trestnosť založenia, zosnovania a podpory zločineckej skupiny totiž spočíva vo vedomej príslušnosti k účelovo zameranej skupine, v jednotlivých zákonom ustanovených formách takej príslušnosti, a účel existencie takej skupiny sa buď páchaním ďalšej trestnej činnosti naplní - vtedy pôjde o iné skutky a viacčinný súbeh trestných činov, alebo nenaplní - kedy je možné trestné stíhanie len za vytvorenie štruktúry skupiny a začlenenia sa do nej, napr. pri "predčasnom" odhalení takej činnosti bez jej konkrétnych, účel napĺňajúcich výsledkov, alebo vtedy, ak činnosť pre zločineckú skupinu alebo jej podpora spočíva v úmyselnom konaní, ktoré samo o sebe nie je trestné, avšak smeruje k zachovaniu existencie takej skupiny (§ 129 ods. 6 písm. a), ods. 7 písm. a) Trestného zákona).

Účel založenia zločineckej skupiny spočíva v maximalizácii kriminálne relevantného efektu (napr. majetkového profitu z trestnej činnosti taxatívne uvedenej v § 129 ods. 4 Trestného zákona). Splnenie kvalifikačných parametrov trestnej činnosti charakteristickej pre zločineckú skupinu (nie trestnej činnosti ex post spáchanej, ale z hľadiska účelu skupiny zamýšľanej) teda nie je limitované ďalšími skutkami, ktoré sú členom (preukázateľne založenej) zločineckej skupiny, resp. osobám pre ňu činným alebo ju podporujúcim, v priebehu jej činnosti dokázané (R 50/2021).

Bez jasného vymedzenia trestnej činnosti, páchanie ktorej má byť cieľom zločineckej skupiny za účelom získania výhod, nie je potom možné určiť ani to, či ide o konanie páchatel'a zodpovedajúce vo vzťahu ku zločineckej skupine alebo o exces z činnosti zločineckej skupiny.

Okrem konštatovanej zjavnej absencie zákonných znakov zločineckej skupiny v skutku v bode 1/ trpí popis skutku aj značnou nejasnosťou a neurčitosťou, tým jeho nepreskúmateľnosťou, a to aj v časti, v ktorej sú uvádzané činnosti vykonávané údajnou výkonnou zložkou, ktorá ale v popise skutku nebola žiadnym spôsobom konkretizovaná, v rámci záujmov obvineného A.A. a obvineného A.B..

V prvej odrážke sa ako činnosť vykonávaná v prospech menovaných osôb uvádza neoprávnené získavanie informácií o obchodnej činnosti rôznych právnických osôb v súvislosti minimálne s osobami Ing. A.N. a Mgr. A.O., ako aj iných osôb, a to predovšetkým informácií a podkladov obsahujúcich, okrem iného, aj daňové tajomstvo.

Obchodnou činnosťou sa rozumie výmenná činnosť na trhu, ktorá spočíva v kúpe a predaji tovaru, teda činnosť, pri ktorej sa stretáva záujem predávajúceho

(predajcu) a kupujúceho (kupca). Vyvíjanie obchodnej činnosti, zaoberanie sa obchodom sa nazýva obchodovanie a osoba, ktorá sa tomu venuje je obchodník ([https://sk.wikipedia.org/wiki/Obchodná.činnosť](https://sk.wikipedia.org/wiki/Obchodná_činnosť)).

Nie je tak zrejmé, v čom mala spočívať neoprávnenosť takéhoto konania, keďže zisťovanie informácií o obchodnej činnosti je bežnou vecou. Rovnako nie je zrejmá súvzťažnosť týchto nekonkretizovaných právnických osôb, o ktorých obchodnej činnosti mali byť získavané informácie, s osobami Mgr. A.O. a Ing. A.N., či z dôvodu ich pôsobenia v nich, alebo z dôvodu vzájomného obchodného vzťahu medzi nimi. Možno sa len domnievať, že týmito právnickými osobami sa pravdepodobne mysleli obchodné spoločnosti P.R., s. r. o., xxx a K.G., s. r. o., xxx.

Tiež nie je zrejmé, či „iné“ skutočnosti obsiahnuté v takto získaných podkladoch a informáciách spadajú do skupiny objektov, ktorým je poskytovaná ochrana prostredníctvom príslušných ustanovení Trestného zákona (napr. obchodné tajomstvo).

V druhej odrážke sa ako činnosť vykonávaná v prospech obvineného A.A. a obvineného A.B. konštatuje neoprávnené lustrovanie v informačných systémoch Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a finančnej správy, zhromažďovanie zabezpečených informácií a neoprávnené získavanie informácií o súkromnom a pracovnom živote „rôznych“ fyzických osôb za účelom vytvorenia vhodných podmienok pre ďalšie účelové neobjektívne posúdenie a zabezpečenie dôkazov pri realizácii trestných konaní vedených na národnej kriminálnej agentúre Prezídia Policajného zboru, ktoré v popise skutku nie sú konkretizované.

I napriek tomu, že sa uvádza spojitosť „*minimálne*“ s osobami Ing. A.N., Mgr. A.O., Mgr. A.V., JUDr. A.P., JUDr. A.R. a „*inými osobami*“, takéto strohé a všeobecné vymedzenie, bez uvedenia konkrétnych trestných vecí, prípadne aj procesného postavenia vymenovaných osôb v týchto trestných konaniach, v ktorých mali byť „*účelovo a neobjektívne*“ zabezpečené dôkazy, nezodpovedá nielen zákonnej požiadavke nezameniteľnosti skutku, ale ani ústavnej konformnosti.

Rovnaký záver možno prijať aj k skutkovým okolnostiam uvedeným v poslednej odrážke, v ktorej sa ako činnosť vykonávaná v rámci záujmov obvineného A.A. a obvineného A.B. konštatuje informovanie o štádiách konaní na národnej kriminálnej agentúre a finančnej správe, a to minimálne vo vzťahu k osobám Ing. A.N. a Mgr. A.O., a to za účelom zabezpečenia podkladov z týchto konaní a ich „*(...)spracovanie do podoby vykonštruovaných dôkazov, zhromažďovanie vykonštruovaných dôkazov a skreslených informácií slúžiacich na diskreditáciu (...), na základe čoho následne, za účelom ako utajenia samotnej existencie tejto zločineckej skupiny, tak utajenia páchania trestnej činnosti jej členmi (...)týmto spôsobom vytvárali verejný a mediálny tlak(...)*“.

Okrem toho, že opäť nie sú špecifikované konania označené ako „konkrétne“, ani dôkazy označené ako „vykonštruované“, tieto skutočnosti nielenže nie sú identifikovateľné ani z odôvodnení rozhodnutí orgánov prípravného konania, ale nemajú oporu ani vo vykonaných dôkazoch, nakoľko žiadna z osôb vypočutých v tejto trestnej veci postupom podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku o vykonštruovaní dôkazov nevypovedala a takáto skutočnosť nevyplynula ani z iných zabezpečených dôkazov.

Takáto fabulácia a konštatácia akýchsi domnienok nemajúcich oporu vo vykonaných dôkazoch vážne narušuje celkovú vierohodnosť a dôvodnosť vedeného trestného stíhania. Ako chybné tvrdenie, ktoré porušuje základy logiky, sa javí aj tam uvedená argumentácia o vytváraní verejného a mediálneho tlaku za účelom „utajenia“ existencie zločineckej skupiny a páchanej trestnej činnosti.

S poukazom na vyššie konštatované skutočnosti, nakoľko popis skutku v bode 1/ nenapĺňa pojmové znaky stíhaného zločinu založenia, zosnovania alebo podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, trpí značnou neurčitosťou, nejasnosťou a zmätosťou, nezodpovedá ani zásade nezameniteľnosti skutku, je nutné skonštatovať nepreskúmateľnosť a nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, a to aj v časti postupu podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku.

Neušiel pozornosti generálneho prokurátora Slovenskej republiky aj nepochybný fakt, že osoby, na výpovediach ktorých je založené obvinenie obvinených A.A. a A.B. vo vzťahu ku skutku v bode 1/, boli opakovane vypočúvané aj v súvisiacej trestnej veci PPZ-331/NKA-BA2-2020 (kauza Očistec), avšak o tak závažných skutočnostiach, ako je podieľanie sa obvinených A.A. a A.B. na zosnovaní zločineckej skupiny a ich následná vedomá účasť v nej, v tom čase nevypovedali. Na túto skutočnosť nereflektoval ani vyšetrovateľ PZ pri ich vypočúvaní v tejto trestnej veci a nesnažil sa zistiť a objasniť túto významnú okolnosť a nesúlad v ich výpovediach.

Je len ťažko predstaviteľné, že na účasť na zosnovaní zločineckej skupiny a členstvo v skupine tak významných a exponovaných osôb pôsobiacich dlhé roky v politickom živote si vypovedajúce osoby nespomenuli už pri svojich skôr realizovaných výsluchoch, ale až s odstupom času sa pamäťová stopa všetkých vypočúvaných osôb obnovila, rozšírila a dostala do sféry tohto zistenia a poznania. O to vzácnejší a prekvapivejší je tento jav aj v spojení so skutočnosťou, že niektoré udalosti vypovedajúce osoby nezažili osobne, kedy sa prežitá udalosť v pamäti osoby zafixuje pevnejšie, ale do sféry ich poznania sa dostali iba sprostredkovane od iných osôb.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko konanie popísané v bode 1/ nenapĺňalo pojmové znaky zločinu založenia, zosnovania alebo podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, nebolo predmetom prieskumnej činnosti v rámci

konania o Návrhoch podrobné zaoberanie sa otázkou, či zadovážené dôkazy v dostatočnej miere odôvodňovali vznesenie obvinenia A.A. a A.B. za konanie, ktorým by mohli naplniť zákonné znaky uvedeného zločinu.

V súvislosti s námietkou obvinených A.D. a A.C. spočívajúcou v tom, že prokurátor v uznesení o zamietnutí sťažnosti, ktorým rozhodol aj o nimi podaných sťažnostiach proti uzneseniu o vznesení obvinenia, vychádzal pri ustálení zákonných znakov zločinu založenia, zosnovania alebo podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona z nezákonných obrazovozvukových záznamov z akcie Bombardér konštatujem, že v predmetnej trestnej veci im napadnutým uznesením o vznesení obvinenia nebolo vznesené obvinenie za skutok uvedený v bode 1/ skutkovej vety, právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania alebo podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, a preto je táto obhajobná námietka vo vzťahu k ich osobám irelevantná.

Vo vzťahu ku skutkom v bodoch 2/ a 3/ uznesenia o vznesení obvinenia, v ktorých popísané konanie je v spojení s osobou obvineného A.A. právne kvalifikované aj ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, je kľúčovou z hľadiska právnej kvalifikácie konania obvineného A.A. otázka, či obvinený A.A. konal v postavení verejného činiteľa.

Legálna definícia pojmu verejný činiteľ je obsiahnutá v ustanovení § 128 ods. 1 Trestného zákona (v znení účinnom do 01.01.2021). Podľa prvej vety uvedeného zákonného ustanovenia sa verejným činiteľom rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou (§ 128 ods. 1 veta druhá Trestného zákona).

Z uvedenej definície je možné vyvodiť obligatórne znaky, ktoré musí spĺňať fyzická osoba, aby ju bolo možné považovať za verejného činiteľa. Táto osoba musí a) mať konkrétne postavenie, funkciu, pracovný alebo služobný pomer, b) podieľať sa na plnení úloh spoločnosti a štátu a c) používať pritom právomoc, ktorá jej bola v rámci

zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Znaký charakterizujúce fyzickú osobu ako verejného činiteľa musia byť splnené všetky súčasne (kumulatívne). Ak u osoby niektorý z uvedených znakov absentuje, nepôjde o verejného činiteľa v poňatí Trestného zákona.

Naplnenie prvých dvoch znakov uvedených pod písmenami a) a b) možno v prípade obvineného A.A. konštatovať, nakoľko sa ako predseda vlády Slovenskej republiky podieľal na plnení úloh spoločnosti a štátu. To už ale nemožno skonštatovať vo vzťahu k znaku pod písmenom c) - používanie zverenej právomoci. Právomoc možno definovať ako súhrn oprávnení a povinností, ktoré zákon priznáva subjektu verejnej moci na výkon jeho činnosti. Výkonom právomoci je potom treba rozumieť oprávnenie vykonávať verejnú moc spočívajúcu predovšetkým v autoritatívnom rozhodovaní o právach a povinnostiach iných subjektov, či už priamo alebo sprostredkované. Pritom musí ísť vždy o plnenie úloh, ktoré majú širší spoločenský dosah. Podľa ustálenej súdnej praxe musí chápanie pojmu právomoci v sebe vždy zahrňovať prvok moci a prvok rozhodovania. Verejný činiteľ realizuje svoju právomoc v poňatí ustanovenia § 128 ods. 1 Trestného zákona v prípade, ak rozhoduje o právach alebo povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Právami a povinnosťami fyzických a právnických osôb je potrebné rozumieť akékoľvek práva a povinnosti týchto osôb, ktoré sú dané Ústavou Slovenskej republiky a sú upravené ďalej zákonmi a na ich podklade aj ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Naproti tomu osoba, ktorá nemá rozhodovaciu právomoc, nie je verejným činiteľom s výnimkou, keď zabezpečuje výkon rozhodnutia štátneho orgánu (napríklad R 11/1988).

Pre právnu kvalifikáciu určitého konania ako prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je z hľadiska objektívnej stránky potrebné, aby protiprávne konanie páchatel'a v postavení verejného činiteľa spočívalo priamo vo vykonávaní jeho právomoci, teda v rámci výkonu právomoci, ktorá má prvky rozhodovania a moci, respektíve rozhodovania vo sfére verejnej moci, a to spôsobom prekračujúcim jeho právomoc. O prekročenie právomoci ide, ak sa vykonáva činnosť patriaca do právomoci iného verejného činiteľa alebo orgánu či už nadriadeného, alebo podriadeného, pokiaľ verejný činiteľ nemá právo prevziať vec na vybavenie. Patria sem aj prípady, keď verejný činiteľ koná bez osobitného zmocnenia, ktoré právny poriadok v danom prípade požaduje (napríklad R 19/1981).

Ustanovenie § 1 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov, na ktoré vo svojich rozhodnutiach poukazujú orgány prípravného konania v súvislosti s právnou kvalifikáciou konania obvineného A.A. v bodoch 2/ a 3/ ako prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b) Trestného zákona vymedzuje oprávnenia predsedu vlády v súvislosti s činnosťou vlády Slovenskej republiky, konkrétne jeho oprávnenie riadiť činnosť vlády Slovenskej republiky, zvolávať a viesť jej schôdze.

Nejde však o ustanovenie kompetenčné, ktoré by zakladalo akúkoľvek právomoc predsedu vlády, a preto jeho porušenie (aj formou jeho prekročenia) nie je zneužívaním právomoci verejného činiteľa. Na priznanie statusu verejného činiteľa v poňatí Trestného zákona obvinenému A.A. nepostačuje len zistenie, že bol členom vlády (predsedom vlády Slovenskej republiky) podieľajúcim sa na plnení úloh spoločnosti a štátu. Muselo by byť zároveň preukázané, že v rámci svojho postavenia pri plnení týchto úloh používal právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Ak sa člen vlády dopustí trestného činu zneužívajúc na to svoje postavenie, funkciu, prístup k zdrojom a dôveru, ktorá mu bola zverená, nemusí sa automaticky dopustiť trestného činu spáchaného verejným činiteľom. Pokiaľ nespácha trestný čin v súvislosti s právomocou rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb a takéto rozhodovanie neobsahuje prvok moci a prvok rozhodovania, nekoná v pozícii verejného činiteľa, a preto jeho konanie nemôže byť kvalifikované ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa ustanovenia § 326 Trestného zákona.

U obvineného A.A. v súvislosti s konaním popísaným v bodoch 2/ a 3/ evidentne absentoval prvok rozhodovania, v dôsledku čoho u neho nebol naplnený jeden z obligatórnych znakov verejného činiteľa, a síce znak používania zverenej právomoci. Potom ak obvinený nekonal v pozícii verejného činiteľa, nemohol sa dopustiť trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19.11.2015 sp. zn. 1 Tdo V 1/2015).

Predseda vlády Slovenskej republiky stojí na čele vlády a vystupuje v jej mene. Jeho postavenie je vymedzené v Ústave Slovenskej republiky alebo v iných zákonoch. Môže vykonávať len také povinnosti a činnosti, ktoré mu zveruje zákon. O prekročení právomoci obvineným A.A. v postavení predsedu vlády Slovenskej republiky by sme mohli hovoriť iba v prípade, ak by vykonával činnosť, ktorá patrí do právomoci iného verejného činiteľa alebo orgánu. O takú situáciu by mohlo ísť napríklad v prípade, ak by rozhodol o udelení amnestie vo veciach priestupku, čo podľa čl. 119 písm. l) Ústavy Slovenskej republiky patrí do právomoci vlády, alebo rozhodol o odpustení trestu uloženom súdom v trestnom konaní, čo podľa čl. 102 písm. j) Ústavy Slovenskej republiky patrí do právomoci prezidenta, alebo ak by napríklad podľa zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý mu v ustanovení § 40 ods. 5 zveruje právo rozhodovať o oslobodení od povinnosti mlčanlivosti o utajovaných skutočnostiach členov vlády, rozhodol o oslobodení od povinnosti mlčanlivosti o utajovaných skutočnostiach sudcu, čo podľa odseku 4 uvedeného zákonného ustanovenia patrí do právomoci Súdnej rady Slovenskej republiky. V preskúmvanej trestnej však nejde o žiadny z naznačených prípadov.

Trestný zákon obsahuje uzavretý katalóg trestných činov a uzavretý katalóg trestov, a súčasne zákaz analógie v neprospech páchatela, čím štát stanovuje

zákonné limity pre obmedzenie základných práv a slobôd občanov (napríklad I. ÚS 313/06, II. ÚS 241/06). Z tohto princípu vyplýva subjektívne právo osoby byť trestne postihnutá spôsobom ustanoveným zákonodarcom len za konanie, ktoré ustanoví ako trestný čin iba zákonodarcu, a to len uložením trestu, ktorý takisto vymedzí zákonodarcu. Tento princíp zároveň vylučuje extenzívny výklad Trestného zákona alebo použitie analógie v neprospech obvineného (napríklad III. ÚS 61/01).

Nesprávna právna kvalifikácia skutkov uvedených v bodoch 2/ a 3/, pokiaľ by konanie v nich popísané napĺňalo pojmové znaky iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, by sama osebe nebola spôsobilá viesť k záverom o nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia, nakoľko trestné stíhanie sa vedie pre skutok, nie pre právnu kvalifikáciu.

V bodoch 2/ a 3/ uznesenia o vznesení obvinenia sa obvineným A.A., A.B., A.D. a A.C. kladie za vinu spáchanie trestného činu ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie skonštatovanú neexistenciu zločineckej skupiny bude v súvislosti so skutkami v bodoch 2/ a 3/ skutkovej vety posudzované naplnenie zákonných znakov tohto trestného činu vo vzťahu k jeho základnej skutkovej podstate vyjadrenej v ustanovení § 264 ods. 1 Trestného zákona.

Konanie obvinených popísané v skutkoch v bodoch 2/ a 3/ skutkovej vety sa na prvý pohľad môže javiť ako zodpovedajúce ustanoveniu § 206 ods. 3 Trestného poriadku a perfektné aj z hmotnoprávneho pohľadu, avšak opak je pravdou a aj vo vzťahu ku skutkom popísaným v bodoch 2/ a 3/ skutkovej vety je nutné konštatovať ich neurčitosť, nejasnosť, chaotickosť a tým ich nepreskúmateľnosť a nezákonnosť.

Obvineným sa v skutku v bode 2/ kladie za vinu spáchanie trestného činu ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť v presne nezistenom období, minimálne od roku 2015, respektíve od leta 2015 (v prípade obvinených A.D. a A.C.) do marca 2016, a to vyzvedaním a obvinený A.A. aj následným vyzradením daňového tajomstva.

Skutkové okolnosti v súvislosti s konaním obvineného A.A., ktorým mal vyzvedať a následne vyzradiť daňové tajomstvo týkajúce sa v tom čase jeho politického oponenta Mgr. A.O. a s ním spojeným daňovým deliktom, sú uvedené veľmi neurčito, stroho, spôsobom nezodpovedajúcim požiadavke nezameniteľnosti skutku, čo vyplýva najmä z formulácie, že mal mediálne zverejňovať *„rôzne informácie podliehajúce daňovému tajomstvu(...) týkajúce sa Mgr. A.O. a s ním spojeným daňovým deliktom (...)“*.

Samotnému zverejneniu malo predchádzať vyzvedanie daňového tajomstva aj obvinenými A.B., A.D. a A.C., a to (vychádzajúc zo skutku v bode 2/) v postupnosti, že:

- A.S. na pokyn obvineného A.A. zabezpečil tieto informácie od im spriaznených osôb minimálne z finančnej správy, a to najmenej od Ing. A.G. a Ing. A.T. tak, že
- A.S. požiadal Ing. A.G. o vypracovanie analýzy pre obvineného A.A. k daňovému deliktu spoločnosti P.R., ktorej konateľom bol v minulosti Mgr. A.O.,
- tieto kompromitujúce materiály následne už vypracované v podobe pre mediálne využitie tak, aby bolo nespochybniteľné, že Mgr. A.O. je daňový podvodník, odovzdal Ing. A.G. A.S. pre ďalšiu potrebu obvineného A.A.,
- zároveň obvinení A.D. a A.C. v lete 2015 zadali požiadavku JUDr. A.E., aby zistil skutočnosť zakladajúce podozrenie z daňových trestných činov u Mgr. A.O., ktorú požiadavku opakovane komunikovali s obvineným A.A. a s obvineným A.B.,
- následne JUDr. A.E. zistil časť informácií ohľadne daňových záležitostí Mgr. A.O. a spoločnosti P.R.,
- po zhromaždení informácií zabezpečených JUDr. A.E. a Ing. A.G. prostredníctvom Ing. A.T. sa v presne nezistený deň v roku 2015 stretli JUDr. A.E., obvinení A.C. a A.D. v kancelárii vtedajšieho ministra vnútra Slovenskej republiky obvineného A.B. za účelom vysvetlenia časovej snímky k osobe Mgr. A.O. vo vzťahu k zhromaždeným materiálom.

Po vyššie popísanom vyzvedaní malo zo strany obvineného A.A. dôjsť k vyzradeniu daňového tajomstva tým, že 05.02.2016 vydal verejné vyhlásenie podrobne zachytené minimálne aj v internetovom odkaze A.A.: A.O. je daňový podvodník, prepral cez biele kone 122 miliónov (teraz.sk), v ktorom detailne popisuje ním získané a zhromaždené materiály týkajúce sa podozrenia z daňovej trestnej činnosti spojenej so spoločnosťou P.R. a následne novinárom predložil ako ním získaný dôkaz fotokópie zmluvy o predaji podniku, úradného záznamu a zápisnice o ústnom pojednávaní z Daňového úradu v Trnave s výpoveďou osoby A.Z..

Ako už bolo uvedené vyššie, trestného činu ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí, kto vyzvedá alebo vyzradí daňové tajomstvo, ktorým sa podľa § 11 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) v znení účinnom do 31.12.2017 (ďalej len „daňový poriadok“) rozumie informácia o daňovom subjekte, ktorá sa získa pri správe daní.

Vo vzťahu k vyššie uvedenému popisu skutku v bode 2/ je nutné s poukazom na znenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 264 Trestného zákona uviesť, že nie je zrejmé, ktorého konkrétného daňového subjektu, ktorým sa podľa § 4 ods. 2 písm. c) daňového poriadku rozumie osoba, ktorej tento zákon alebo osobitné predpisy ukladajú povinnosti alebo priznávajú práva, sa malo konanie obvinených spočívajúce vo vyzvedaní a následnom vyzradení daňového tajomstva týkať, keď sa v popise

skutku uvádza iba „Mgr. A.O.“, teda pravdepodobne by malo ísť o fyzickú osobu Mgr. A.O. a „spoločnosť P.R.“, teda pravdepodobne by malo ísť o spoločnosť P.R., s. r. o., ktorej konateľom bol v období od 23.12.2002 do 02.08.2010 Mgr. A.O., čo by bolo možné vyvodiť aj z časti popisu skutku, v ktorom sa uvádza:“(…)vypracovanie podrobnej analýzy k daňovému deliktu spoločnosti P.R., ktorej konateľom bol v minulosti Mgr. A.O. (...)“, ale vylúčený nie je ani daňový subjekt – podnikateľ (živnostník) Mgr. A.O. – P.R..

Kým nie je riadne a zrozumiteľne zadefinovaný daňový subjekt, nie je možné vysloviť záver o tom, že vyzvedané a následne aj vyzradené informácie o ňom boli získané pri správe daní, ktorou sa podľa § 2 písm. a) daňového poriadku rozumie postup súvisiaci so správnym zistením dane a zabezpečením úhrady dane a ďalšie činnosti podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.

Pokiaľ prokurátor v odôvodnení uznesenia o zamietnutí sťažnosti uvádza, že informácie uvedené v skutku v bode 2/ (ktoré ale nijakým spôsobom nie sú špecifikované, minimálne v časti skutku týkajúcej sa vyzvedania daňového tajomstva), mali povahu daňového tajomstva a boli získané pri správe daní, keďže mali byť vyzvedané od orgánov finančnej správy a následne použité proti politickým oponentom (strana 19 prvý odsek zdola), s takýmto tvrdením nemožno súhlasiť a toto nemá oporu ani vo vykonaných dôkazoch.

Podľa § 2 ods. 1 v tom čase účinného zákona č. 333/2011 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva v znení neskorších predpisov orgánmi štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva boli ministerstvo, finančné riaditeľstvo, daňové úrady a colné úrady zapojené na rozpočet finančného riaditeľstva, Kriminálny úrad finančnej správy zapojený na rozpočet finančného riaditeľstva.

Podľa § 4 ods. 1 daňového poriadku správcom dane je daňový úrad, colný úrad a obec.

Z popisu skutku ale vyplýva, že informácie, ktoré mali byť obvinenými vyzvedané a obvineným A.A. následne aj vyzradené, mali byť vyzvedané od Ing. A.G., ktorý v tom čase zastával funkciu prezidenta finančného riaditeľstva, ktorý ich mal zabezpečiť prostredníctvom Ing. A.T., ktorý v tom čase zastával funkciu generálneho riaditeľa sekcie daňovej a colnej finančného riaditeľstva a od JUDr. A.E., ktorý v tom čase zastával funkciu riaditeľa kriminálneho úradu finančnej správy. Teda žiadna z uvedených osôb nepôsobila na daňovom úrade, colnom úrade alebo ako štatutár obce, ktoré subjekty sú podľa zákona považované za správcu dane. Žiadna z uvedených osôb sa vo svojich výpovediach ani nevyjadrila, že by v súvislosti so zisťovaním informácií, ktoré by mali tvoriť daňové tajomstvo, oslovila niekoho, kto pôsobil ako zamestnanec správcu dane.

Zároveň je potrebné poukázať na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) daňového poriadku, podľa ktorého osobou zúčastnenou na správe daní je aj druhostupňový orgán, ktorým je

1. finančné riaditeľstvo vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhoduje správca dane,
2. ministerstvo vo veciach, v ktorých rozhoduje finančné riaditeľstvo.

Takáto skutočnosť, že by finančné riaditeľstvo ako druhostupňový orgán bolo zúčastnené na správe daní v súvislosti s akýmkoľvek daňovým subjektom spojeným s osobou Mgr. A.O. (keďže tento nie je v popise skutku riadne zadefinovaný) však zo zadovážených dôkazov nevyplýva.

Navyše, doposiaľ nebola žiadnym dôkazom verifikovaná ani skutočnosť, či dokumenty v popise skutku zadefinované ako *„fotokópie zmluvy o predaji podniku, úradného záznamu a zápisnice o ústnom pojednávaní z Daňového úradu v Trnave s výpoveďou osoby A.Z.“*, boli súčasťou spisovej zložky príslušného správcu dane založenej v súvislosti s výkonom správy dane.

Aj označenie vyššie uvedených dokumentov v popise skutku v bode 2/, v ktorých by mali byť obsiahnuté informácie podliehajúce daňovému tajomstvu, treba označiť za veľmi všeobecné, neurčité, nejasné a nezodpovedajúce požiadavke nezameniteľnosti skutku s iným. „Zmluvou o predaji podniku“ bez bližšieho určenia zmluvných strán, alebo aspoň uvedenia dátumu jej uzatvorenia, mohla byť v súvislosti s osobou Mgr. A.O. tak zmluva uzatvorená spoločnosťou P.R., s. r. o., ktorej bol v minulosti konateľom, ako aj živnostníkom Mgr. A.O. – P.R.; „úradným záznamom“ bez označenia aspoň dátumu jeho vyhotovenia a subjektu, ktorý ho vyhotovil, mohol byť akýkoľvek úradný záznam, vyhotovený aj mimo rámca osôb účastných správy daní. Jediným ako-tak konkretizovaným dokumentom, ktorý by mohol súvisieť so správou daní, je *„Zápisnica o ústnom pojednávaní z Daňového úradu v Trnave s výpoveďou osoby A.Z.“*, ktorej pravosť nebola dotknutým daňovým úradom verifikovaná, avšak aj bez toho, ani vo vzťahu k takto označenému dokumentu nie je bez jeho bližšieho definovania (označením dátumu a čísla konania) zrejmé, so správou daní ktorého daňového subjektu by mala súvisieť.

Tieto skutočnosti nevyplývajú ani z odôvodnenia napadnutého uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré napriek jeho rozsiahlosti a rozoberaniu nepodstatných a trestnú činnosť nepreukazujúcich „dôkazov“ neobsahuje žiadnu zmienku vo vzťahu ku konkretizovaniu daňového subjektu, ktorého by sa mali informácie podliehajúce daňovému tajomstvu týkať, k identifikovaniu a konkretizovaniu týchto informácií podliehajúcich pod daňové tajomstvo, ktoré sa mali týkať konkrétneho subjektu, a ktoré mali byť vyzvedané a následne vyzradené, a ani k uvedeným listinným dôkazom. Namiesto rozoberania mediálnych vystúpení obvineného A.A. z rokov 2020-2021, ktoré vyšetrovateľ PZ popisuje na viacerých stranách (napr. strany 47 - 57 uznesenia o vznesení obvinenia) by sa žiadalo venovať pozornosť rozoberaniu dôkazov majúcich relevanciu vo vzťahu k stíhanému skutku v bode 2/, ako to vyžaduje

ustanovenie § 176 ods. 2 Trestného poriadku, napríklad konkrétnemu mediálnemu vystúpeniu obvineného A.A. z 05.02.2016, v súvislosti s ktorým sa mal dopustiť protiprávneho konania.

Skutok v bode 2/ v jeho časti týkajúcej sa vyzradenia daňového tajomstva obvineným A.A. je nepreskúmateľný aj z dôvodu absencie popísania konkrétneho konania obvineného, ktoré by bolo subsumovateľné pod skutkovú podstatu trestného činu ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1 Trestného zákona.

V popise skutku je namiesto trestnoprávne relevantného konania uvedený odkaz na internetovú stránku teraz.sk, na ktorej by malo byť zachytené verejné vyhlásenie obvineného A.A. k osobe politického oponenta politickej strany SMER-SD Mgr. A.O., najmä k jeho „(...)podnikateľskej činnosti, kde detailne popisuje ním získané a zhromaždené materiály týkajúce sa podozrenia z daňovej trestnej činnosti spojenej so spoločnosťou P.R.(...)“. Nie je zrejmé, o aké konkrétne materiály, obsahujúce aké konkrétne informácie získané pri výkone správy daní, a ktorého konkrétneho daňového subjektu má ísť.

V kontexte vyššie uvedených dokumentov je potrebné dodať, že spisový materiál obsahuje kópie dokumentov, konkrétne Zmluvy o predaji podniku zo xxx, kde ako predávajúca strana vystupuje Mgr. A.O. – P.R., úradného záznamu Daňového úradu Trnava z xxx č. xxx a Zápisnice o ústnom pojednávaní Daňového úradu Trnava z xxx č. xxx, ktoré boli zabezpečené v rámci trestného konania vedeného na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Bratislave pod sp. zn. KRP-130/1-VYS-BA-2016. Tieto sa ale týkajú daňového subjektu Mgr. A.O. – P.R., teda Mgr. A.O. ako podnikateľa (živnostníka).

Túto nejasnosť a zmätočnosť skutku v bode 2/ v súvislosti so zadefinovaním daňového subjektu ako aj dokumentov obsahujúcich informácie podliehajúce daňovému tajomstvu, si osvojil aj prokurátor, keď v odôvodnení uznesenia o zamietnutí sťažnosti na strane 21 konštatuje: *“Nad rámec toho je potrebné uviesť, že v skutkovej vete v bode 2/ uznesenia o vznesení obvinenia sú tieto informácie v súlade so zisteným skutkovým stavom konkretizované v súvislosti so spoločnosťou P.R., s. r. o., ako fotokópie zmluvy o predaji podniku, úradného záznamu a zápisnice o ústnom pojednávaní z Daňového úradu v Trnave s výpoveďou osoby A.Z.”*, čo nekorešponduje s vyššie uvedenými listinnými dôkazmi a dôkazy, že týmito v skutku iba všeobecne uvedenými dokumentmi by mali byť dokumenty týkajúce sa spoločnosti s ručením obmedzeným, v spise absentujú.

Za takejto situácie, keď ani samotné orgány prípravného konania nevedia, v súvislosti s ktorým daňovým subjektom mali byť informácie vyzvedané a vyzradené, v kontexte čoho nie je potom možné ustáliť, či tieto informácie vôbec podliehajú daňovému tajomstvu, nemožno ani od obvinených spravodlivo požadovať, aby oni

sami túto vedomosť nadobudli a následne sa aj účinne voči takému obvineniu obhajovali.

Podľa výpovede Ing. A.G. boli v súvislosti s výkonom jeho funkcie (prezidenta finančného riaditeľstva) vyvíjané na neho rôzne politické tlaky smerujúce k diskreditácii politických oponentov strany SMER. Prvýkrát tieto tlaky zažil v súvislosti s daňovým deliktom Mgr. A.O., ktorý mal na neho vyvíjať A.S., ktorý ho požiadal o analýzu daňového deliktu Mgr. A.O. a jeho spoločnosti P.R., pričom mu uviedol, že tieto informácie chce využiť A.A. v politickom boji pred voľbami v roku 2016. Následne požiadal Ing. A.T. o vypracovanie tejto analýzy, pričom vo všeobecnosti išlo o nadmerné uplatnenie nákladov z využívania služobného auta spoločnosti P.R. a nákupu alebo prenájmu tlačiarenských strojov, ktoré spoločnosť P.R. využívala pre svoju obchodnú činnosť.

Z výpovede Ing. A.G. nie je zrejmé, ktorého konkrétného daňového subjektu sa mala týkať analýza daňového deliktu, ktorej vypracovanie následne zadal Ing. A.T., či malo ísť o osobu Mgr. A.O. ako fyzickú osobu, Mgr. A.O. ako podnikateľa (živnostníka) alebo o daňový delikt spoločnosti P.R., s. r. o. Rovnako sa nevyjadril, na základe čoho mal Ing. A.T. túto ním požadovanú analýzu vypracovať, či z informácií uložených v informačných systémoch finančnej správy, potom je ale otázne, či mal Ing. A.T. z pozície svojej funkcie do týchto informačných systémov prístup a v akom rozsahu, alebo či Ing. A.G. poskytol Ing. A.T. dokumenty, a ktorého daňového subjektu sa mali týkať (o tejto skutočnosti vypovedal Ing. A.T.).

Podľa výpovede Ing. A.T. bol na konci roka 2015 alebo začiatkom roka 2016 oslovený Ing. A.G. s tým, že by potreboval spraviť analýzu účtovníctva (neuvádza analýzu daňového deliktu), zavolať ho k sebe do kancelárie, kde na stole ležali asi štyri šanóny plné dokumentov spoločnosti A.O.- P.R.. A.G. mu povedal, že potrebuje nájsť „náboje“ na A.O. a chce, aby mu k tomu spravil analýzu. Pýtal sa ho, pre koho to je, najprv mu tvrdil, že je to pre policajtov, keďže „(...) *to v tom čase vyšetrovala NPJ NAKA (...)*“. Spracoval túto analýzu účtovníctva, ktorú odovzdal A.G. na USB kľúči, chcel, aby to spracoval mediálne zaujímavo. Spolu s analýzou mu vrátil aj šanóny. Asi dva týždne na to sa rozprával s pánom A.E., ktorý mu tiež potvrdil, že dostal zadanie od A.G. na spracovanie analýzy, len mu spomenul, že k tomu spravili obrovskú plachtu a zvinutú na papieri ju odovzdal A.G.. O tom, ako ďalej A.G. nakladal s týmito informáciami vedomosť nemá, ale z tlačových konferencií pána A.A. a z predvolebných diskusií A.A. mu bolo zrejmé, že tieto informácie skončili u nich. V tom čase pán A.G. pravidelne chodieval na Úrad vlády Slovenskej republiky. Bolo to v rokoch 2015-2016. Aj keď mu nepovedal konkrétne osoby, ktorým to nosí, po zadaní, že to má byť mediálne atraktívne, mu bolo jasné, že takéto niečo sa nedá využiť v trestnom konaní, pretože súčasťou jeho analýzy neboli konkrétne odkazy na konkrétne doklady, keďže ich oficiálne nemohol mať.

Ing. A.T. na rozdiel od výpovede Ing. A.G. uviedol, že na požiadanie Ing. A.G. mal vypracovať analýzu účtovníctva spoločnosti A.O. – P.R., nie daňového deliktu, a to z dokladov predložených mu samotným Ing. A.G., ktorý sa o uvedenej skutočnosti nevyjadroval a nie je ani zrejmé, ako sa k týmto dokladom dostal.

Podľa výpovede JUDr. A.E. ďalšou požiadavkou v roku 2015 zo strany A.D. a A.C. a bolo zistenie a ozrejenie skutočností, ktoré zakladali podozrenie zo skrátenia dane a poistného, resp. iných daňových trestných činov A.O. súvisiacich s jeho firmou P.R. a zároveň aj nákupov tlačiarenských strojov zo zahraničia. Túto požiadavku mali podľa ich slov dostať od vedenia politickej strany SMER. A.D. a A.C. komunikovali podľa vlastných slov túto záležitosť viackrát s A.A. a s A.B.. Čo sa týka daňových deliktov A.O., resp. jeho firmy P.R., bola pripravená analýza priebehu daňových kontrol a ich výstupov, ako aj rozhodnutia odvolacích orgánov, čo bolo premietnuté do časovej snímky, ktorú on mal k dispozícii a bola vytvorená z výstupov na finančnej správe. Na základe tejto požiadavky zadal úlohu niektorým ľuďom na finančnej správe, rovnako ako zadal takú istú úlohu A.G. niektorým ľuďom a v súčasnosti nevedel presne povedať, kto akú informáciu priniesol, vie len, že niečo zabezpečoval A.T.. Tieto informácie sa zhromaždili a nakoľko nemali jednoznačný výstup, tak z toho urobil nejakú chronológiu, aby to malo hlavu a pätu. Vysvetlenie tejto časovej snímky sa udialo v kancelárii ministra vnútra A.B. za účasti A.C. a A.D.. Myslí, že toto stretnutie sa odohralo v lete 2015, na ktorom si A.B. vypočul vysvetlenie tejto časovej snímky.

Ani z výpovede JUDr. A.E. nie je zrejmé, vo vzťahu ku ktorému konkrétnemu daňovému subjektu mal zistiť skutočnosti zakladajúce podozrenie z daňovej trestnej činnosti. Rozpor je aj v zadaní požiadavky, keď JUDr. A.E. uviedol, že sa malo ísť o požiadavku A.D. a A.C. a Ing. A.T. uviedol, že pán A.E. mal dostať požiadavku na spracovanie analýzy od Ing. A.G.. Nezanedbateľné rozpory sú aj v časových súvislostiach, keď Ing. A.G. sa k bližšiemu časovému obdobiu nevyjadril, uviedol len, že to malo byť pred voľbami v roku 2016, Ing. A.T. uviedol, že s požiadavkou bol oslovený koncom roka 2015 začiatkom roka 2016 a z výpovede JUDr. A.E. vyplynulo, že už v lete 2015 mal v kancelárii vtedajšieho ministra vnútra vysvetľovať časovú snímku spracovanú ním aj na základe informácií od Ing. A.T.. Aj v tomto smere je otázne, aké konkrétne skutočnosti boli obsahom tejto chronológie, resp. časovej snímky (na to sa vyšetrovateľ PZ JUDr. A.E. nespýtal), a či vôbec podliehali pod daňové tajomstvo.

Zároveň je potrebné poukázať na dôležitú skutočnosť, a síce, že ani jedna z vyššie uvedených osôb nevypovedala, že by súčasťou nimi získaných, resp. zabezpečených informácií boli akékoľvek dokumenty, teda ani tie, ktoré sú vo všeobecnosti uvedené v skutku v bode 2/. Z ich výpovedí vyplynulo, že zabezpečili iba vypracovanie analýzy (Ing. A.G. prostredníctvom Ing. A.T., ktorý zároveň uviedol, že súčasťou ním spracovanej analýzy neboli ani len odkazy na konkrétne doklady) a vypracovanie chronologickej časovej snímky (JUDr. A.E.).

Vzhľadom na vyššie uvedené je nutné skonštatovať, že skutok, tak ako je vymedzený v skutkovej vete v bode 2/, je vymedzený nedostatočne, nakoľko z neho nie je zrejmé, aké konkrétne informácie, a ktorého konkrétneho daňového subjektu mali byť vyzvedané a následne vyzradené, pritom ide o podstatné skutkové okolnosti, pretože až pri ich znalosti a prostredníctvom nich je možné zistiť, či skutočne ide o informácie, ktoré by bolo možné podradiť pod pojem daňové tajomstvo (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 09.03.2022 sp. zn. 4Tdo/27/2021, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21.01.2020 sp. zn. 4Tdo/63/2019).

Skutok kladený obvineným za vinu musí byť vymedzený jednak tak, aby obsahoval také konkrétne skutkové okolnosti, ktoré by pokrývali všetky podstatné znaky príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, a ktoré by umožňovali podradiť stíhaný skutok pod konkrétne ustanovenie Trestného zákona (hmotnoprávne hľadisko) a zároveň musí byť vymedzený (v súlade s ustanovením § 206 ods. 3 Trestného poriadku) tak, aby nebol zamenený s iným (procesnoprávne hľadisko). Obe tieto podmienky musia byť splnené súčasne.

Ako bolo uvedené vyššie, daňovým tajomstvom je podľa § 11 ods. 1 daňového poriadku informácia o daňovom subjekte, ktorá sa získa pri správe daní. Zmyslom existencie daňového tajomstva je ochrana informácií, ktoré sa správca dane alebo eventuálne iná osoba (napr. svedok) dozvie o daňovom subjekte z titulu účasti na správe daní. Ide napr. o informácie súvisiace s podnikaním daňového subjektu (informácia o objednávkach, dodávateľoch, o finančnej situácii daňového subjektu, o bankových úveroch a pod.). Daňový poriadok bližšie nešpecifikuje, čo konkrétne tvorí obsah daňového tajomstva, preto je potrebné citlivo zvažovať, ktorá informácia bude tvoriť obsah daňového tajomstva, pričom príliš extenzívny výklad tohto ustanovenia nie je namieste. Vo všeobecnosti daňovým tajomstvom bude konkrétna informácia o konkrétnom daňovom subjekte. Vychádzajúc z definície daňového tajomstva bude zaň možné považovať napríklad údaje, ktoré daňový subjekt nahlásil pri plnení svojej registračnej povinnosti, identifikačné údaje daňového subjektu, údaje o jeho podnikateľskej činnosti vrátane čísiel jeho účtov v bankách, na ktorých má sústredené peňažné prostriedky. Pri ustálení tohto záveru možno vychádzať z úvahy, že tajomstvom je len informácia, ktorej zachovanie v tajnosti je v dôležitom verejnom záujme (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26.05.2016 sp. zn. 8Sž/30/2014).

Inštitút daňového tajomstva z hľadiska lexikálneho výkladu je možné vymedziť ako právnu úpravu, ktorá vo všeobecnosti zabezpečuje nedostupnosť (§ 11 ods. 2 a 3 daňového poriadku) alebo mimoriadne sťaží dostupnosť dát, informácií, schém, mechanizmov, poznatkov alebo iných opisov skutočností týkajúcich sa daňového subjektu (§ 11 ods. 1 a ods. 5 a contrario daňového poriadku) získaných v procese (§ 2 písm. a) daňového poriadku), ktorý najmä súvisí so správnym zistením dane a zabezpečením úhrady dane, vo forme ich utajovania oprávnenými osobami alebo

skrývania, vrátane zákazu ich sprístupnenia či prezradenia neoprávneným osobám, a to ani v prípade, ak boli od správcu dane poskytnuté oprávneným osobám (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.11.2017 sp. zn. 1Sžf 66/2015).

V kontexte uvedeného možno konštatovať, že daňové tajomstvo zabezpečuje ochranu len tých informácií získaných pri výkone správy daní, ktoré sa týkajú pomerov konkrétnych subjektov, a nie paušálne všetkých informácií, ktoré sa správca dane dozvie pri správe daní. Zovšeobecnené informácie, ktoré nemajú výpovednú hodnotu o majetkových, obchodných, či osobných pomeroch konkrétnych osôb, nie sú chránené, a preto nie sú daňovým tajomstvom. Miera zovšeobecnenia konkrétnych informácií musí byť dostatočná na to, aby nebolo možné ani nepriamo odvodiť identitu osoby, o ktorej pomeroch daná informácia vypovedá.

S poukazom na uvedené, skutok vymedzený v bode 2/ neobsahuje podstatné skutkové okolnosti, čo bráni tomu, aby dotknutý skutok bolo možné podradiť pod príslušné ustanovenie Trestného zákona (§ 264 Trestného zákona), pretože neobsahuje skutkové okolnosti, ktoré by napĺňali jednotlivé podstatné znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu (hmotnoprávne hľadisko). Tento nedostatok nie je možné konvalidovať ani tým, že inak z procesnoprávneho hľadiska by bol skutok v zásade vymedzený správne (v súlade s ustanovením § 206 ods. 3 Trestného poriadku), teda tak aby nemohol byť zamenený s iným, ktorá podmienka v posudzovanom prípade tiež nie je splnená.

Pre posúdenie určitého konania ako trestného činu nestačí v skutkovej vete uviesť znaky zodpovedajúce právnej vete (vyzvedanie a vyzradenie daňového tajomstva), ale je potrebné konštatovať konkrétne skutkové okolnosti, ktorými malo dôjsť k vyzvedaniu a vyzradeniu konkrétnych informácií podliehajúcich daňovému tajomstvu o konkrétnom daňovom subjekte, ktoré by bolo možné podradiť pod jednotlivé normatívne znaky konkrétnej skutkovej podstaty príslušného trestného činu tak, aby skutok nebolo možné zameniť s iným.

Nezanedbateľnou je aj skutočnosť, že mnohé informácie o podnikateľskej činnosti, o majetkových pomeroch osôb (či už fyzických alebo právnických) je možné zistiť z verejne dostupných zdrojov ako sú napríklad webové stránky samotných podnikateľov a obchodných spoločností, Obchodný vestník, Obchodný register, Živnostenský register, Register účtovných závierok, Register úpadcov, zoznamy dlžníkov z poisťovní, zoznamy finančnej správy a súdne rozhodnutia.

Obdobných pochybení pri formulovaní skutkovej vety a popise skutkových okolností tak, aby tieto napĺňali jednotlivé podstatné znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu (hmotnoprávne hľadisko) sa vyšetrovateľ PZ dopustil aj vo vzťahu ku skutku v bode 3/ skutkovej vety.

Skutková veta aj v jej bode 3/ trpí neurčitosťou, zmätočnosťou a absenciou podstatných skutkových okolností.

Obvineným A.D. a A.C. sa v popise skutku v bode 3/ kladie za vinu, že na základe žiadosti obvineného A.A. „(...) *požiadali JUDr. A.E., vtedajšieho riaditeľa KÚFS, o pomoc pri zbieraní informácií týkajúcich sa podozrení z daňových trestných činov vtedajšieho prezidenta SR Ing. A.N. (...)*“.

Hneď v úvode sa žiada poznamenať, že podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov Policajný zbor odhaľuje trestné činy a zisťuje ich páchatelov. Podľa § 1 Trestného poriadku tento upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené, ich páchatelia boli podľa zákona spravodlivo potrestaní a výnosy z trestnej činnosti boli odňaté, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb. Odhaľovanie trestnej činnosti a zisťovanie ich páchatelov je teda zákonnou úlohou činnosti Policajného zboru ako aj orgánov činných v trestnom konaní a súdov.

V následnosti na uvedené, kde sa ale nekonštatuje vyzvedanie konkrétnych informácií, ktoré by mali podliehať daňovému tajomstvu, ale pomoc pri získavaní informácií o možných podozreniach z daňových trestných činov Ing. A.N., odovzdal JUDr. A.E. obvinenému A.C., za prítomnosti obvineného A.D., *„rešerš výstupu konaní finančnej správy voči spoločnosti K.G., s. r. o., s analýzou podozrení zo spáchania daňových trestných činov v súvislosti s prezidentskou kampaňou Ing. A.N.“*.

Aj v tomto prípade je skutok nejasný ohľadne daňového subjektu, vo vzťahu ku ktorému mali byť vyzvedané informácie, keď v úvodnej časti popisu skutku sa uvádza iba osoba Ing. A.N. (teda fyzická osoba) bez konštatovania prepojenia na akúkoľvek právnickú osobu a následne sa už uvádza vyhotovenie „rešerše“ vo vzťahu k obchodnej spoločnosti K.G., s. r. o.

Následne *„tieto materiály obsahujúce daňové tajomstvo podľa § 11 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní v znení neskorších predpisov(...)“* obvinený A.D. odovzdal *„(...)minimálne v časti výsledkov a nálezov z daňových kontrol týkajúcich sa spoločnosti K.G.(...)“* za účelom ich zverejnenia A.W., ktorý následne požiadal o ich rozposlanie Ing. A.X., ktorý ich v dňoch 11.09.2017, 14.09.2017 a 19.09.2017 rozposlal z vytvorených emailových adries.

Opätovne v popise skutku absentuje uvedenie konkrétnych informácií podliehajúcich daňovému tajomstvu, ktoré mali byť obsiahnuté v zabezpečených materiáloch a následne zverejnené. Namiesto popisu skutku tak, aby tento zodpovedal a naplňoval pojmové znaky príslušnej trestnoprávnej kvalifikácie, je v skutku uvedený odkaz na právny predpis so strohým konštatovaním, že zhromaždené materiály obsahovali *„daňové tajomstvo podľa § 11 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní v znení neskorších predpisov“*.

Otázkou, či súčasťou skutkovej vety majú byť odkazy na jednotlivé ustanovenia osobitných zákonov sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 1 TdoV 7/2016, v ktorom uviedol: *„V skutku (skutkovej vete) teda nemá byť označený (ani) do Trestného zákona „integrovaný“ právny predpis, resp. jeho ustanovenie (aj keď by to nebolo relevantnou chybou)...Skutková veta obsahuje popis skutku (činu) tak, aby zodpovedal trestnoprávnej kvalifikácii, čo je podmienené (aj) správnou aplikáciou súvisiacich predpisov (k tomu pozri aj rozsudok najvyššieho súdu zo 16. decembra 2014, sp. zn. 2 To 8/2014)“.*

Predmetnou otázkou sa zaoberal aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí pod sp. zn. 4To/52/2019, kde uviedol: *„Vzhľadom k tomu, že nejde o blanketnú skutkovú podstatu (trestný čin ohrozenie obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 Trestného zákona), nie je ani nutným, aby skutková veta výroku o vine obsahovala akýkoľvek odkaz na konkrétne ustanovenie mimotrestného zákona, tak ako to bolo uvedené v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku ako aj v skutkovej vete obžalobného návrhu (obdobne je to napríklad aj pri daňových trestných činoch, ktoré nie sú blanketnými skutkovými podstatami a nie je preto nutné v skutkových vetách odkazovať aj na konkrétne ustanovenia daňových zákonov, ale postačí prípadne iba poukázať na ne v odôvodnení rozhodnutia).“*

Samotné uvedenie právneho predpisu v skutkovej vete nie je dôvodom na zrušenie rozhodnutia, avšak za predpokladu, že by išlo o údaj v skutku nadbytočný s tým, že skutok by v sebe zároveň ponímal aj konanie významné z trestnoprávneho hľadiska, čo v tomto prípade nebolo možné konštatovať.

Okrem skonštatovanej neurčitosti skutku v bode 3/ je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že tam popísané udalosti nie celkom zodpovedajú dôkaznej situácii.

Obvineným A.C. a A.D. sa kladie za vinu, že na žiadosť obvineného A.A. požiadali JUDr. A.E. o pomoc pri zbieraní informácií týkajúcich sa podozrení z daňových trestných činov Ing. A.N., čo, ako už bolo uvedené vyššie, v žiadnom prípade nemôže napĺňať pojmové znaky trestného činu ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 Trestného zákona. Už v tom čase mal pritom obvinený A.C. disponovať podkladmi z trestných konaní týkajúcich sa týchto vecí, čo vyplynulo z výpovede JUDr. A.E., keď uviedol: *“Na tomto stretnutí už mal A.C. k dispozícii podklady z trestných konaní vedených voči spol. K.G., ak sa nemýlim na OR PZ Poprad a KR PZ Prešov. Išlo o dve konania. Jedno sa týkalo DPH a druhé neviem či nie DPPO.“*

V následnosti na uvedenú požiadavku odovzdal JUDr. A.E. obvinenému A.C. rešerš výstupu konaní finančnej správy voči spoločnosti K.G., s. r. o., ktorá obsahovala analýzu podozrenia zo spáchania daňových trestných činov touto spoločnosťou

v súvislosti s prezidentskou kampaňou Ing. A.N.. Po ich zabezpečení obvinený A.D. zabezpečil ich zverejnenie prostredníctvom A.W. a A.X..

Nakoľko konkrétne informácie podliehajúce daňovému tajomstvu, ktoré mali byť vyzvedané (čo z popisu skutku ani nevyplýva) a následne zverejnené, nie sú v skutku žiadnym spôsobom uvedené a identifikované, možno sa len domnievať, že týmito zverejnenými materiálmi mali byť anonymné podania adresované vtedajšiemu generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky, z ktorých na jednom boli ako autori uvedení „nespokojní zamestnanci daňového úradu“, uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, odboru kriminálnej polície, 3. oddelenia vyšetrovania z xxx sp. zn. ORP-xxx, časť (6 strán) Protokolu Daňového úradu Prešov, pobočka Poprad z xxx, č.: xxx a časť oznámenia daňového úradu o podozrení zo spáchania daňového trestného činu u daňového subjektu K.G., s. r. o., Poprad z 03.11.2014, ktoré boli do vyšetrovacieho spisu zabezpečené vyžiadaním zo spisového materiálu sp. zn. PPZ-331/NKA-BA2-2020 (kauza Očistec).

Z výpovede JUDr. A.E. však nevyplývalo, že by súčasťou rešerše, ktorú mal poskytnúť obvinenému A.C., boli akékoľvek dokumenty a listiny. Zároveň z jeho výpovede vyplynulo „(...)až do chvíle, kedy boli na KÚFS v obálke ako aj elektronicky doručené dokumenty o podozrení z trestnej činnosti spoločnosti K.G. a konkrétne dokumenty z PZ a FS, ktoré som predtým registroval u A.C.(...) kde v spise, ktorý priniesol A.G., sa nachádzali všetky kroky FS voči tejto spoločnosti, t. j. zápisnice o ústnych pojednávaniach, prípadne medzinárodné dožiadania, protokoly, rozhodnutia prvostupňového orgánu a iné. Tieto dokumenty sa v podaní, ktoré som uvádzal vyššie zo septembra 2017, ktoré boli aj medializované z e-mailovej adresy yegor@... nenachádzali.“

Vyvstáva tak otázka, či vyššie uvedené materiály vôbec boli zabezpečené spôsobom deklarovaným v skutku v bode 3/, najmä keď aj vyšetrovateľ PZ v odôvodnení uznesenia o vznesení obvinenia na strane 60 uvádza: „Z predmetného spisového materiálu (poznámka: myslí sa tým vyšetrovací spis sp. zn. PPZ-320/NKA-BA3-2019 vo veci obvinených A.W. a A.X.), a to hlavne výsluchu osoby Ing. A.X. vyplývajú aj skutočnosti, že predmetné materiály obsahujúce daňové tajomstvo mohol poskytnúť v predmetnej veci druhému obvinenému A.W. prostredníctvom Ing. A.D. (po ich získaní) na ich zverejnenie B.A.. Tieto skutočnosti potvrdzujú aj nižšie zabezpečené písomné komunikácie z aplikácie Threema...“.

Odhliadnuc od skutočnosti, že výpoveď A.X. vykonaná v inom trestnom konaní v procesnom postavení obvineného je v preskúmvanej trestnej veci absolútne nepoužiteľným a neprípustným dôkazom (vo vzťahu k postupu podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku), vznikajú dôvodné a vážne pochybnosti o správnosti zistenia skutočností uvedených v popise skutku v bode 3/, a to aj s poukazom na písomnosť - Podnet na začatie trestného stíhania Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly, Odboru inšpekcie FR SR

z 19.09.2017 (zv. č. II, 659-660), z ktorého okrem iného vyplýva, že uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, odboru kriminálnej polície, 3. oddelenia vyšetrovania z xxx sp. zn. ORP-xxx je opatrené odtlačkom prezenčnej pečiatky Daňového úradu Prešov pobočka Poprad s dátumom doručenia 07.02.2016, a že uniknuté dokumenty pochádzajú pravdepodobne z informačného systému finančnej správy, do ktorého má prístup akýkoľvek zamestnanec finančnej správy s pridelenými prístupovými právami.

O poskytnutí akýchkoľvek dokumentov z informačného systému finančnej správy sa však nevyjadrila žiadna z vypočutých osôb.

Ako už bolo uvedené vyššie, podľa výpovede JUDr. A.E., tento mal obvinenému A.C. odovzdať iba rešerš a viac sa o spoločnosť K.G., s. r. o., nezaujímal. V súvislosti s bývalým prezidentom Ing. A.N. a jeho spoločnosťou K.G., s. r. o., sa na prelome mesiacov november-december 2017 zúčastnil stretnutia na Úrade vlády Slovenskej republiky, na ktoré išiel s A.G., ktorý mal so sebou spis o hrúbke 12 – 15 cm, a ktorý mu počas cesty povedal, že idú za premiérom a ministrom vnútra so spisom K.G.. Na Úrade vlády Slovenskej republiky sa stretli s obvinenými A.A. a A.B., kde po usadení sa A.G. položil na stôl spis, v ktorom sa nachádzala kompletná agenda úkonov finančnej správy voči spoločnosti K.G.. Toto stretnutie vnímal zo strany A.A. tak, že *„(...)to malo byť odborné potvrdenie skutočností, o ktorých už jasne vedel, viackrát sa vracal otázkami k systému toho daňového deliktu, k sume základu dane, k dani, ktorá mala byť krátená... chcel si byť na 100% istý, či to, čo je v spise, má reálny základ(...)sa pýtali na predmet fakturácie, nakoľko sa faktúry v spise nenachádzali“*. Zároveň uviedol, že v tomto spise týkajúcom sa spoločnosti K.G., s. r. o., sa uniknuté dokumenty nenachádzali.

Podľa výpovede Ing. A.G. tento sa v mesiaci október 2017 zúčastnil stretnutia na Úrade vlády Slovenskej republiky, na ktoré ho zavolať obvinený A.B. s tým, aby so sebou zobral aj xxx, myslel tým A.E., ktorému následne zavolať s tým, že majú ísť k premiérovi, ale že nevie, čoho sa stretnutie bude týkať. V aute mu A.E. povedal, že toto stretnutie sa asi bude týkať osoby A.N. a spoločnosti K.G.. Ing. A.G. vo svojej výpovedi neuviedol, že by na stretnutie niesol akýkoľvek spis alebo písomnosti. Vo svojej výpovedi uviedol: *“Na tomto stretnutí A.E. prezentoval už pripravenú schému dodávateľských vzťahov spoločnosti K.G., pričom v niektorých prípadoch vedel uviesť, čo dodali tí konkrétni dodávatelia spoločnosti K.G., a že sa jedná napríklad o letáky a iné produkty alebo služby, ktoré jednoznačne deklarujú, že spoločnosť K.G. so naozaj uplatnila do nákladov produkty a služby súvisiace s prezidentskou kampaňou A.N.“*, čo nekorešponduje s vyššie uvedeným tvrdením A.E. a ani s popisom skutku v bode 3/ v jeho časti, v ktorej sa uvádzajú udalosti nadväzujúce na zverejnenie informácií týkajúcich sa spoločnosti K.G., s. r. o., kedy sa na jeseň 2017 malo uskutočniť stretnutie na Úrade vlády Slovenskej republiky, ktorého sa mali zúčastniť obvinený A.A., obvinený A.B., Ing. A.G. a JUDr. A.E., a na ktorom mali obvinení A.A. a A.B. požadovať od Ing. A.G. a JUDr. A.E. *„(...)ďalšie informácie o daňových*

deliktoch spoločnosti K.G., s. r. o., a vtedy činného prezidenta SR Ing. A.N., o dodávateľoch spoločnosti K.G., o predmete zdaniteľných plnení(...), pričom tieto informácie poskytoval najmä JUDr. A.E.“.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je nutné skonštatovať, že skutkové okolnosti v súvislosti s konaním obvinených popísaným v bodoch 2/ a 3/ skutkovej vety, v ktorom sa vidí spáchanie konkrétneho trestného činu, sú chaotické, uvedené veľmi neurčito a spôsobom nezodpovedajúcim hmotnoprávnemu hľadisku, ale najmä požiadavke nezameniteľnosti skutku vyjadrenej v ustanovení § 206 ods. 3 Trestného poriadku (tzv. procesnému hľadisku). Preto uznesenie o vznesení obvinenia trpí deficitom nepreskúmateľnosti.

Skutkom sa rozumie určitá udalosť vo vonkajšom svete spočívajúca v konaní človeka, ktorá môže mať znaky jedného alebo viacerých trestných činov, alebo nemusí vykazovať znaky žiadneho trestného činu, a táto udalosť je vymedzená ako skutok v príslušnom akte orgánu prípravného konania alebo súdu.

Skutkovú vetu tvoria obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu (hmotnoprávne hľadisko) a vecné, miestne, časové a iné súvislosti (procesnoprávne hľadisko), ktoré spájajú znaky skutkovej podstaty v skutkový dej (skutok) a zo znakov skutkovej podstaty vytvárajú logický a časovo harmonizovaný dej. Ich význam spočíva aj v tom, aby jeden skutok bol jednoznačne identifikovateľný a nezameniteľný s iným skutkom.

Skutková veta (popis skutku) nie je totožná s právnou vetou a spravidla nepoužíva terminológiu právnej vety (teda terminológiu dotknutého zákonného ustanovenia), aj keď sa niekedy použité výrazy a formulácie skutkovej a právnej vety nevyhnutne prekrývajú (zhodujú). Skutková veta však musí s dostatočnou obsahovou určitosťou vyjadrovať všetky skutkové okolnosti, ktoré sú kvalifikačným momentom použitej právnej kvalifikácie (R 22/2015).

Skutková veta musí zodpovedať právnej vete obsahovo, teda tak, aby bolo možné konštatovať naplnenie zákonných znakov trestného činu (subsumovať zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona (R 57/2016). Skutková veta odráža faktické okolnosti, ktoré sú právne relevantné z hľadiska základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu, teda kvalifikačne použitého ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona (R14/2019).

Znaky trestného činu sú určené konkrétnou skutkovou podstatou uvedenou v osobitnej časti Trestného zákona. Je nevyhnutné aby skutková veta obsahovala všetky znaky základnej ako aj kvalifikovanej skutkovej podstaty, ak bol skutok právne kvalifikovaný aj podľa nej. Skutková veta (popis skutku) musí bezpodmienečne obsahovať úplný popis skutočností rozhodných pre naplnenie

všetkých znakov skutkovej podstaty (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 509/2015).

Týmto postupom orgánov činných v trestnom konaní zároveň došlo aj k porušeniu práva na obhajobu. Zásada práva na obhajobu je vyjadrená v článku 50 ods. 3 Ústavy SR a v čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd. Právo na obhajobu upravuje aj čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V neposlednom zásadu práva na obhajobu upravuje § 2 ods. 9 Trestného poriadku a nadväzne § 34 Trestného poriadku. Každá z uvedených úprav pritom reprezentuje požiadavku, aby v trestnom konaní bola zaručená úplná ochrana základných práv a záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné stíhanie. Právom na obhajobu sa rozumie súhrn práv daných osobe, proti ktorej sa vedie trestné stíhanie, na vykonanie obhajoby proti obvineniu. Toto právo sa vzťahuje na celé trestné konanie a zahŕňa, okrem iných, aj právo obvineného viesť, z čoho je obvinený, ktoré reprezentuje aj vyššie uvedené ustanovenie § 206 ods. 3 Trestného poriadku. Zmienená súčasť práva obvineného na obhajobu predstavuje jej fundamentálne základy, bez ktorých je uplatňovanie nadväzujúcich materiálnych práv, ale aj formálnej obhajoby prostredníctvom ustanoveného, resp. zvoleného obhajcu objektívne vylúčené.

Vzhľadom na uvedené je nevyhnutné konštatovať, že konštrukcia skutkov opísaných v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia bola tak neurčitá, že obvineným neumožňovala využiť ich právo na obhajobu, pretože nevedeli, voči čomu sa majú vlastne brániť.

Výhrady možno vysloviť aj proti odôvodneniu uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré nezodpovedá požiadavkám kladeným na obsah odôvodnenia uznesenia ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku. Uvedený nedostatok sa prejavuje najmä v neurčitosti definovania mnohých dôkazov, o ktoré sa mali opierať skutkové zistenia. Táto neurčitosť sa odzrkadľuje v častom odvolávaní sa vyšetrovateľa PZ na jednoznačne nešpecifikované dôkazy, ktoré boli navyše vykonané v iných trestných konaniach, keď uvádza, príkladmo citujem: „(...)Ako vyplýva z doteraz vykonaného dokazovania v tejto veci, aj v inej trestnej veci, tak(...)–strana 40; (...)Z predmetných vykonaných dôkazov, a to hlavne výsluchov osôb v rôznych procesných postaveniach vykonaných v tomto, ale tiež v iných trestných konaniach, ktoré boli do spisového materiálu riadne procesne zabezpečené(...); (...) je tiež možné vyvodiť záver, z dôkazov zabezpečených z kauzy Očistec a iných, kde konkrétne osoby v rôznych procesných postaveniach popisujú tiež sledovanie ďalších osôb(...)–strana 41; (...) získavanie takýchto chránených informácií bolo v danom čase možné len preto, že obvinení A.A. a A.B. zločineckú skupinu podrobne zadokumentovanú vyšetrovaním v kauze Očistec zosnovali spolu s obvineným A.D. a za spolupráce obvineného A.C. (tu len poznamenávam, že A.D. a A.C. nie sú v preskúmvanej trestnej veci trestne

stíhaní za skutok právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona) a ako jej členovia tak preto cielene umožnili jej fungovanie. Z výsluchov osôb pred začatím trestného stíhania, ako aj zo samotného spisového materiálu kauzy Očistec jednoznačne vyplýva(...) ktoré priamo potvrdzujú vo svojich výpovediach A.G., A.E., A.K. a iní (...)-strana 44; (...)Zabezpečené tlačové konferencie a mediálne vyhlásenia taktiež jednoznačne potvrdzujú skutočnosti vyplývajúce z vykonaných výsluchov a podporujú tvrdenia osôb vypočutých pred začatím trestného stíhania, ako aj osôb vypočutých v rôznom procesnom postavení, ktorých výsluchy boli do spisového materiálu zabezpečené z iných trestných konaní (...) (tu poznamenávam, že totožnosť osôb vypočutých pred začatím trestného stíhania, na rozdiel od „iných“, je z odôvodnenia zrejmá)-strana 45. Aj táto neurčitosť konštatovaných dôkazov, ktoré majú preukazovať trestnú činnosť obvinených a dôvodnosť ich obvinenia, spôsobuje v konečnom dôsledku chaotickosť a nejednoznačnosť uznesenia o vznesení obvinenia, hraničiacu až s ústavnou nekonformnosťou.

V mnohých prípadoch sa v súčasnej dobe stáva neželaným javom v procese dokazovania orgánmi prípravného konania nahrádzanie riadneho vykonávania dokazovania prostriedkami a inštitútmi upravenými Trestným poriadkom používaním dôkazov z iných trestných konaní pod zámienkou deklarovanej súčinnosti orgánov prípravného konania, a to najmä v súvislosti so zabezpečovaním si výsluchov osôb v rôznych procesných postaveniach, ktoré by mohli byť maximálne podkladom pre začatie trestného stíhania formou ich ďalšieho operatívneho rozpracovania alebo preverovania, avšak nie pre vznesenie obvinenia konkrétnej osobe v inom, samostatne vedenom trestnom konaní.

Zistený a konštatovaný deficit uznesenia o vznesení obvinenia spočívajúci v nedostatku skutkovej vety nie je možné napraviť spôsobom, že by postupom podľa § 363 ods. 1 a nasledujúcich Trestného poriadku bolo zrušené iba uznesenie o zamietnutí sťažnosti, pri zachovaní uznesenia o vznesení obvinenia, a uložením prokurátorovi, aby o veci (podaných sťažnostiach obvinených) znovu konal a rozhodol. I keď uznesenie o vznesení obvinenia a uznesenie o zamietnutí sťažnosti tvoria z významového hľadiska jeden celok, nie je možné zistené nedostatky konvalidovať tým, že by absenciu skutkových okolností v skutkovej vete napravil prokurátor v rámci sťažnostného konania. Prekážkou takéhoto postupu je ustanovenie § 195 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého orgán rozhodujúci o sťažnosti nemôže z jej podnetu zmeniť uznesenie v neprospech osoby, ktorá sťažnosť podala alebo v ktorej prospech bola sťažnosť podaná.

Napriek tomu, že popis skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia neodráža faktické okolnosti relevantné z hmotnoprávneho hľadiska, ktoré by umožňovali v skutkovej vete popísané skutočnosti subsumovať pod konkrétnu skutkovú podstatu trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona

a zároveň ani okolnosti relevantné aj z procesnoprávneho hľadiska (vecné, časové a miestne vymedzenie skutku) a nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, prokurátor v rozpore s ustanovením § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosti obvinených zamietol.

K zrušeniu uznesenia o vznesení obvinenia aj v jeho časti, ktorou vyšetrovateľ PZ podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začal trestné stíhanie vo veci v bode 1/ za skutok právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, bolo potrebné pristúpiť z dôvodu jeho absolútnej nezákonnosti. Aj keď pri začatí trestného stíhania postačuje voľnejší opis skutku (§ 199 ods. 3 Trestného poriadku) v porovnaní s opisom skutku pri vznesení obvinenia (§ 206 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), opis skutku v bode 1/ skutkovej vety nezodpovedal elementárnym obsahovým požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 199 ods. 3 Trestného poriadku, pretože skutok nebol vymedzený uvedením miesta a času zosnovania zločineckej skupiny, ani uvedením miesta a času, kde a v ktorom mali jej ďalší členovia (A.A. a A.B.) v tejto zločineckej skupine pôsobiť, ako ani ďalšie okolnosti, ktorými by bolo aspoň rámcovo vymedzené podozrenie z trestnej činnosti, teda základné, zákonom požadované znaky zločineckej skupiny ako určenie najmenej troch osôb, štruktúrovanosť a koordinovanosť s cieľom spáchania niektorého (niektorých) z trestných činov uvedených v § 129 ods. 4 Trestného zákona a ich páchanie s cieľom priameho alebo nepriameho získania finančnej alebo inej výhody.

I keď popis skutkov v bodoch 2/ a 3/ skutkovej vety neobsahuje skutkové okolnosti zodpovedajúce požiadavke jeho nezameniteľnosti s iným skutkom a neponíma ani presné a určité vymedzenie podozrenia, možno s prihliadnutím na postačujúci voľnejší opis skutku s rámcovým zameraním podozrenia, konštatovať naplnenie obsahových náležitostí vyžadovaných ustanovením § 199 ods. 3 Trestného poriadku, preto nebolo potrebné zrušiť uznesenie o vznesení obvinenia aj v časti postupu podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku vo vzťahu ku skutkom v bode 2/ a 3// skutkovej vety.

V prípade popisu skutku v bode 2/ bol skutok vymedzený uvedením času – v presne nezistenom období od leta 2015 do konania volieb do Národnej rady Slovenskej republiky v marci 2016 (z verejne dostupných zdrojov je možné zistiť presný čas ich konania, a to 05.03.2016), miesta – Úrad vlády Slovenskej republiky, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (i keď vo vzťahu k obidvom inštitúciám je možné zistiť presné miesto ich sídla, pre účely začatia trestného stíhania možno takéto miestne vymedzenie považovať za postačujúce) a aspoň rámcovým zameraním podozrenia z ohrozenia daňového tajomstva v súvislosti s osobou Mgr. A.O. (i keď daňový subjekt a ani informácie podliehajúce daňovému tajomstvu neboli konkretizované).

V prípade popisu skutku v bode 3/ bol skutok tiež vymedzený uvedením času – v presne nezistenom období od prelomu jari-leta 2017 do jesene 2017, miesta – v xxx, v hoteli K.Z. v xxx a na Úrade vlády Slovenskej republiky (žiadalo by sa upresniť aj miesto následného zverejnenia) a aspoň rámcovým zameraním podozrenia z ohrozenia daňového tajomstva v súvislosti s osobou Ing. A.N. (i keď ani v tomto prípade daňový subjekt a ani informácie podliehajúce daňovému tajomstvu neboli konkretizované).

Vzhľadom na zistené nedostatky bolo potrebné podľa § 366 ods. 1 Trestného poriadku vysloviť, že napadnutými uzneseniami orgánov prípravného konania a konaním, ktoré ich vydaniu predchádzalo, bol porušený zákon spôsobom a v rozsahu uvedenom vo výroku tohto uznesenia v neprospech obvinených A.A., A.B., A.C. a A.D., podľa § 366 ods. 2 Trestného poriadku nezákonné uznesenia zrušiť a podľa § 367 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prikázať vyšetrovateľovi PZ, aby o veci znovu konal a rozhodol, pričom v prípade neexistencie dôvodného podozrenia z konania podozrivých A.A. a A.B. subsumovateľného pod zákonné znaky trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, bude potrebné vysporiadať sa aj s otázkou možného premlčania trestného stíhania vo vzťahu k trestnému činu ohrozenia obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva podľa § 264 ods. 1 Trestného zákona. V kontexte uvedeného dávam do pozornosti aj otázku vecnej príslušnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v ďalšom konaní.

Podľa § 367 ods. 3 Trestného poriadku orgán, ktorému vec bola prikázaná, je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie generálny prokurátor nariadil a je viazaný právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil, okrem ak sa zmenili skutkové alebo právne okolnosti, z ktorých právny názor generálneho prokurátora vychádzal.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný (§ 363 ods. 3 Trestného poriadku).

generálny prokurátor Slovenskej republiky
v z. JUDr. Jozef Kandra
prvý námestník
generálneho prokurátora Slovenskej republiky